

ROBERT MARIĆ

KRATKA POVIJEST JEDNOG TRENUTKA U ŽIVOTU OČAJNIKA oliti NOVI DNEVNIK OČAJNIKA (Govorenje po Iliji Zovku na Radio-Splitu)

(1)

Dragi čitatelji, dok ja ovo pišem, vi to ne čitate, ali dok vi ovo čitate, ja to više ne piš... Ma vidi mene, evo san se zbunija. A kako i neću kad vidim ovu lijepu našu Dalmaciju stečajem pritrujenu... A tija san reć, dok ja ovo pišem, svi smo još na broju - ali dok vi ovo čitate, možebit je i svita nestalo...u nuklearnom smislu riječi. Ali nema veze, svejedno vi čitajte dalje.

xxx

Danas ću vam pričat o grožđu. Je, o grožđu. Eto, nikidan smo pomagali brat grožđe, jematvit dakle, našem rođaku Mati, bez njegova znanja - a šta ćemo mu svaku govorit, je li. A u blatu do guše, ljudi moji; pa vidili ste koliko je kiše gluposti, a zamalo i tuče palo odozgar, pa kako nećemo bit u blatu, je li.

xxx

I beremo tako ja, žena mi Zakonita i sin Blesi, kad doletija Mate na traktoru, jer mu je netko očito doušnuo da mu pomažemo jematvit, skočija s traktora, uperija dvocijevku u nas i da će nas sve odmazdit. A moja Zakonita, da Mate, buš poludil, vidiš da ti pomažemo, jer znamo za tvoj šećer. A on, da nije istina da mu je konoba puna šećera, a pravo grožđe prodaje, pa kupuje još šećera i tako od samoga šećera napravi vino za nalizat prste...

xxx

I počea vikat na sina nam Blesija, da lupežu, požderat ćeš mi svo grožđe. A Blesi, da barba Maše, kad mu ne mogu odoliti, ajme šta je ukušno i...i onda se Blesi predozira i iša u obližnji potok vršit urednu dijareju. A Mate podivlja ka ris prezervativ, skočija na traktor i ravno prema Blesiju, da saš vidit svoga talibana...aaaajmemeeeniiiintiii!

xxx

Uletija ravno u potok. I prije nego je izgubija domoljubnu svist, izdera se: *Bit ćete mi nejhovini svidoci, vidili ste kako je počeo srat' na mome potoku!* – pa smo zvali Hitnu maricu koja ga je opremila na Hitnu s participacijom.

xxx

I došli doma, žderemo grožđe, Blesi pravi vino u zahodskoj školjci i malo ga uvatilo od mošta, pa počea buncat, da, hik, 1.svjetski mir traje je dulje od stoljeća sedmog; 2. je traje 30-ak, a treći evo, hik, 60-ak godina. Ali 4. svjetski mir bit će mir vječni...hik...jer je Amerika najjača na svitu, može svakoga uništiti; hik, Amerika je toliko jaka da može uništiti čak i Ameriku, koja je najjača na svitu, hik...i onda je i on malo napustija svijest.

xxx

Sutradan smo posjetili Matu u bolnici i donili mu malo grožđa, ali mu je naglo skočio šećer - tko zna zašto? - pa smo ga ostavili u miru i išli doma probat vino. Malo daje na upalu mjehura ali, hik, nije loše... a supruga Zakonita vikala s balkona: *Dođi vidit, sve se sami radnici na ulici okupljaju!* A šta se čudiš, bit će napokon počela industrijska revolucija.

(2)

Znate li vi onoga našega zastupnika Uvaženoga? Je, to mu je prezime - Uvaženi. Ma znate ga. On vam je naš susjed; gori, kat naviše, ima stančić od četristotinjak kvadrata. Upoznali smo se čim smo provalili...ma vidi...čim smo uselili u ovi naš glavni stan. Od tada on nama stalno stoji na vrh glave, takvi mu je položaj. On gori, mi doli. On je, zapravo, svima doli na vrh glave.

Ali, neću vas sad gnjaviti o njemu, iako i on ima veze s ovon pričom... Ma ima on veze svugdi, od Crkve do Centralnoga komiteta.

xxx

Dakle, sin Blesi i ja bili smo tomu našem Uvaženom platiti telefonski račun u poštu, jer da on nije navika polagati račune, nego samo kamene temeljce. I čekamo tako u redu, službenica Cvita navila radio, a s njega se čulo: *Ovdje Telekomudrinić, nudimo vam nove pogodnosti i...* I onda je sin Blesi pogleda u račun i izdera se: PA, OVO JE PLJAČKA!!!

xxx

Pogledali nas, pa svi legli na pod; mi pogledali ove na podu, pa i mi legli, jer smo mislili da je u tijeku pljačka; a službenica Cvita: - Ej, vas dva, dižite se! E da je bilo ležati i pljačkat i...i je li vi to ozbiljno, to da je pljačka?

xxx

A zar nije pljačka?! Jesi li ti ćorava! A ona, da ova vrsta pljačke je izumrla; to se radi nadzornim Linićima i stečajevima i hrvatskom narodnom bandom i ostalim poslovnim bandama, jer svi smo mi Kutle - ali kad ste već tu evo vam lovu, samo ne pucajte, imam ženu i djecu, tj., ženu koja mi čuva djecu.

xxx

Sin Blesi uzeo vreću, ali taman ušao Jozo pandur, kojega je ministar Lučin preraspodijelio na poslove ležećeg policajca, ali još nije stupija na dužnost i počea vikati, da predajte se, nemate nikakve šanse. A ko da mi ne znamo da nemamo nikakve šanse... ko da se nismo odavno predali...

xxx

I izvadija on službenu devetku, da će pucati; ja skočija iza pulta, ravno na Cvitu, a ona, da miči umjerenu desnicu s moje ekstremne srednjice. I...i meni iz čista nemira pa mrak na oči. Crveni mrak: ka kad gledaš u sunce i vidiš svitlost, pa stisneš oči, i sve ti se smrači u crveno.

xxx

A čujan Cvitu kako je navalila srednjicom na moju desnicu, pa mi nije jasno. Otvorim oči, kad Cvita nije Cvita nego moja žena Zakonita. A, to sam, znači sanjao! Ufff, sad mi je lakše i...i Zakonita, šta si navalila, puštaj mi bedrenicu! A ona, da ti si prvi počea. Ma, to je bilo u snu. Ajde, biž ća i...i koja je ono doli buka?

xxx

Ona pogledala kroz prozor i da eno rulja na ulici, idu prema granici, jer je kancelar Račman izjavio da Hrvatska izlazi iz krize. Onda upalila TV i plače. Ma, šta je sad? Šta plačeš, koji to program gledaš? A socijalni!

(3)

Ljudi moji, da znate samo koja je nekidan u nas doma bila luda kuća, koji ljudi glavni stan, koji cirkus; ma nijedno nasijedanje Sabora nije mu ravno...

xxx

Zakonita nervozna, oni joj dani u mjesecu, pa joj i još kasni. Ja nervozan, jer su i meni ti dani u mjesecu, a i meni kasni. Živčano perem zube i spuštam sve bogove s vladajućeg neba, od svetoga Račmana do ukrasnog Mesića.

xxx

Onda Zakonitu uvatija tres, upala u apstinentsku krizu; ona vam je teški ovisnik o crnom kruhu, ako ga jedan dan ne okusi, padne u delirij i počne buncat kontra države. Je, i mene uvati kriza, ali mogu izdržat, samo začepim uši da ne slušam želudac kako zavije na prvi od miseca...

xxx

I govorim joj: Ajde malo pod hladan tuš dok ti traje kriza, a možda u međuvremenu i dobijemo. A ona, da šta se dereš, i onako u ritmu aj ća-ća se uputila u kupatilo, prošla kraj mene, okrnula me punđom u glavu, pa mi iz ruke ispali zubi. A ja, da paf mafer, vidi fta fi mi ufinila, ifpali fu mi fofijalni fubi!

xxx

A ona samo produžila pod hladan tuš, jer toplog ionako nemamo, pošto su nam oni iz HEP-a isključili političku struju. I... Ma, čekajte čas, nisu nama bili oni ONI dani, nego oni dani kad čekamo socijalnu pomoć, a ona nam redovito kasni. E, tooo, a vi mislili... Ajde, uozbiljite se.

xxx

I ponovo ja opra zubalo i stavljan ga u usta, kad eto ti Mate poštara. Mate, dragi, di si ti meni! Jedva san te dočeka! - Skočija na njega, grlin ga, ljubina, a on: Miči se, pederu jedan! Ma, kome ti federu, ovin fu te fubalom i...

xxx

I Zakonita čula Matu i dotrčala iz kupatila, s mudantama na glavi, i punđom na onom mistu di trebaju bit mudante, i počela grlit Matu poštara. Sad mučiš, je li, Mate! Ona ti nije pederica, a! Ajde, Zakonita, namisti te stvari kako dođu, vidiš da si cila naopako! Ona, da pusti me, sritna san. Mate, vadi to nevolje!

xxx

Mate počėja otkopčavat gaće, a ja, da budalo, ne tu nevolju nego vadi poštu, daji socijalnu pomoć, vidiš da smo u krizi. A on, da evo vam na - i izvadija neku kuvertu sumnjiva sadržaja...ka da je od suda...a te su najopasnije, te od našeg krivosudnog pravosuđa.

xxx

I dok je Zakonita navlačila punđu gori, a mudante doli, ja otvoriija sumnjivo pismo. Ajme, ljudi, pozelenija, poplavija... Dobacija ga Zakonitoj, pa se i ona zarazila, pozelenila i pala; evo ovoliko je falilo da me ne poklopi. Mate uteka. A u pismu piše da nam slijedi ovrha ako ne podmirimo neplaćene račune i dug prema proračanu. A koje će nam to pokretnine ovrhit, kad se još jedino mi po kući krećemo - i to jedva.

Uto se sin Blesi vratija kući i da šta je materi, zašto leži na podu. A ništa, samo je malo pogodija balkanski sindrom.

(4)

Je, dragi moji, malo je zahladilo, ali daleko je to od prave jeseni. Ma koja jesen?! Ovo je proljeće. Hrvatsko proljeće. Jer, pogledajte malo oko sebe - sve cvita. Cvita nezaposlenost, cvita kriminal, cvitaju stečajevi... I sve to zbog ove

naše klime nezdrave. Pa cvita i... Molim?! Cvita?! Koja Cvita?! Ma, ne zovem Cvitu, nego samo zbrajam oduzeto...i pitam se, ulažu li ovo stranci u nas ili nas kupuju i...i došla Zakonita, da ajmo malo do dućana, doli u Joze.

xxx

I govorim ja Jozi: Ovi mi se sirovi čine sirovi! A on da koji sirovi sirovi? I zašto ponavljam riječ sirovi i...i tko ili što su sirovi? A sirovi su proizvodi od mlijeka, evo ovi tu, samo mi se čine nekako sirovi i... A on, da pa si mene naša, saš vidit ko je sirov, a ko pečen - i potega me paškim trapistom, ja izveo paradu i uhvatio ga u zraku, pa pao na frižider. Razbio se ka Račanova obećanja.

xxx

I taman Jozo da će izvest salto mortadele i skočit na mene, kad doša i sin Blesi u dućan, nije reka "Dobar dan", ne pokloni se, ugrabi kinder-jaje i uteče. Ali Jozo mu zapeo opanak, da tiš krast moja jaja iznenađenja. Blesi se prosuo po podu i počeo bacat pjenu na usta; a Jozo, da to je moja krempita, poznajem je po isteklom datumu, kad si prije i nju stiga utrpāt u usta, majmune... i počeo ga udarat. Onda sam ja skočija: Jozo, ostavi ga, to je moj majmun i ako treba, ja ću ga udarat do besvijesti!

xxx

Uto upala Jozina žena Šentislava, da šta se to događa, opet taj vaš mali. Ja, da koji moj mali?! Zakonita, da koji njegov mali. A Ona, da vaš mali nije više mali nego je dovoljno veliki da... Ma, moj mali nije nikad bija mali, pa ni kad sam bija mali. Onda me Zakonita počela tuć smrznutim lignjama po glavi, da kako Šentislava zna da je tvoj mali dovoljno veliki. Ma ona misli na moga majmuna, kojega očito nisam dovoljno udarao, pa krade, a rekao sam mu da se to ne radi dok te gledaju i da ipak svi nismo mi Kutle. Ali ona me nastavila udarati... I Jozo... I žena mu... A sin Blesi se provukao između nas i slučajno mu se, dok je bježao, za rukav zahvatila jedna luda kokoš...

xxx

I ležim doma u modricama i šljivama i ostalim voćem ispod očiju, dok se u loncu kuha kokoš, i diktiram oporuku Zakonitoj: - Tebi, ženo, ostavljam opomene i račune, a ostavljam ti i Mesića, jer znam da voliš cviče, posebno fikuse. A tebi, sine Blesi, Antu Kovačevića, Vesnu Pusić i madrace. Netko mora naslijedit tradiciju dobrih odnošaja vlasti s narodom.

xxx

Uto navratila teta Korupcija, nakon dugo vremena; došla nas je vidit na brzinu, jer da je stalno zauzeta, trebaju je čas u pravosuđu, čas u zdravstvu, pa školstvu, gospodarstvu i... I onda joj zazvonija mobitel i da evo, već me traže nešto na sudu... I išla ća. Pa ona je... ona je sveprisutna! Ka Bog!

(5)

Slušamo sin Blesi i ja tako televiziju... Je, slušamo, šta se čudite, i to tamo iz zgrade preko puta, kroz Jozin prozor, jer on, kad vidi da smo se mi namistili na balkon gledat njegov HaTeVe, zatvori prozor, pa čujemo samo ton...

xxx

A to radimo otkad su nam iz HEP-a uveli redukciju političke struje. Zapečatili nam mjerilo, jer da nismo plaćali. A Zakonita pitala da zar se to plaća, jer smo mislili da se u Lijepoj Našoj Njihovoj ništa ne plaća, nitko nikome ne podnosi račune ni za što... Ali ovi precvikali i išli.

xxx

I, da ne dangubim, dok slušam televiziju, bacio ja udicu, pa ako šta naleti. Kad, nisam ni bacija, odma mi se zakačila jedna oveća skuša, onako polupečena. Bacim opet - pafff - još jedna, veća od one prve...i pečenija.

xxx

A Mate na balkonu ispod nas, koji je nešto pekao na gradele, što li, počeo vikati da di su mu nestale skuše i...i gospođu Zakonita, šta ste vi ono došli? Šta?! Pale vam mudante?! I...i šta vam ja tu mogu, neću vam ih valjda ja dizati!

xxx

A Zakonita, da kako ja znam da ti meni neš dignit mudante. On, da zašto bih ja diga vaše mudante. A ona, da zato jer su mi sa sušila pale na vaš balkon; vrati mi ih, to su mi jedine, idem u doktora, a tamo ih moram skinit, pa kako ću ih skinit ako ih nemam; evo vidi. A on izbečija oči i da zakopčajte veštu, pa sve vam se vidi, pokrijte se... Evo staviti ću ja ruke na to, da ne gledam.

xxx

Uto sam ulovio i preostale dve skuše, a Mate, da šta je ovo, nestalo mi sve s gradela, ja...ja ću vam dignit mudante čim ih skinete...oću reć...evo ste me zbunili i... I uto mu se vratila žena s posla i da Mate, miči ruke s donjeg pauzaha gospođe Zakonite, di je riba s gradela. On, da nemam pojma, došla Zakonita i ukazala mi se krasnaja pjazda i... I onda ga ona potegla nogom u taternicu, a Zakonita došla gori, pa smo ručali pečene skuše. I vi sad mislite da je Zakonita išla doli namjerno skretati Mati pažnju, dok ja povatam skuše. Ma, šta vi o nama mislite...

xxx

I, siti svega, pa i skuša, slušamo Jozin TeVe i...i sve mi se čini... Ma je li ono govori Tito, pitam Zakonitu. Ona, da koji mi je Ortyński, je li mi patak uša u glavu, koji Tito, koje Veliko Kumrovišće. A eno, slušaj! Ona, da nije to Tito, bit će koji sindikalni muktaroš. Ma, čekaj, nije... to je biskup Perić, govori o radničkoj klasi... Šta je ovo, biskupi govore o radnicima, a komunisti o Bogu...

xxx

Samo, zašto je monsinjor poštovani Perić muča sve one puste godine, a tek sad progovori? Dobro on govori i u pravu je, ali moga je i onda. Pa nije valjda dopisni član HDZ-a?! Moga je i onda koju rič reć kontra Kutle i Mutle... I, molim, Mate? Šta? Skuše? Mi ti o tome poojma... Ajd, Bog!

(6)

Bilo je to u prošlu svetu nedilju... Čekaj, ne, ne, bio je sveti ponediljak... Ili je bila sveta srida...? Ma kako ću znati, kad ne radimo niti jednim danom, pa nam je dakle cijeli tjedan svet i tako po cilu neradnu godinu... svetu.

Šta sam ono...? Aha... Dakle, vozim se u autobusu, a parfema svih vrsta, ima ih čak i od kapule, a ima i skupih; pa kad se to sve pomiša... da ti se prazan želudac okrene. Nego, šta sam ono...? Aha, dok se vozim, smišljam pismo:

"Dragi drugovi Račane, Mesiću i Tomčiću, draga naša tri pionira malena, kad već nemamo Tri Kralja šarena, odmah dajte ostavke, raspustite Sabor i Vladu i raspišite izvanredne izbore. Kako zašto?! A zato, da dođu novi zastupnici, ministri, savjetnici i njihovi savjetnici, direktori, veleposlanici, tajnici, pa od tajnika tajnice, glasnogovornici, pomoćnici i njihovi pomoćnici i ostali moćnici.

... Onda svi ti novi, nakon zakonskoga roka za stjecanje velike mirovine, opet daju ostavke i raspišu izbore. I tako dok se svi ne izredamo, a izredat ćemo se brzo, jer smo mala zemlja, pa ćemo svi uživati u zastupničkim, ministarskim i drugim mirovinama; i neće više biti sirotinje. Molim?! Šta tko će to plaćati?! Pa...sirotinja, ka i uvik!"

I vozim se i mislim o pismu, kad uša Jozo kontrola. Nastala panika. Putnici skaču kroz prozore za slučaj nužde; neke uvalila nužda, pa je vrše kroz izlaz za nuždu; a ja po džepu tražim kartu. Našao novčanik, ali nema karte i...i osjetim nečiju ruku kako mi prebire po probušenom džepu od gaća i napipala svu moju imovinu. A ja cijuknuo, ali se pravim da ne osjećam: računam, neka žena, koja je da je, gušta.

A Jozo kontrola: "Karte na pregled!". Evo, Jozo, sad ću ja...i šta će uopće kartama pregled, ka da su bolesne?! Ali onda me ona ruka malo jače stegla za onu moju stvarnu imovinu, ja se okrenija i ugleda Stipu Goblena kako mi se smješka. Počejam vikati: Manijače, ajde u park pa tamo vataj muške! - I da ću zamahniti, ali mi je ruka ostala u džepu gospodina ispred mene - ma vidi vruga, kako se čovik zabuni u gužvi - i jedva sam je izvuka, pa i gospodin počejam nešto meni vikati... Pa i ja skočija kroz prozor za nuždu...

I kako sam nezgodno pao na glavu - evo vidite, još mi se zna - mora sam ići u bolnicu. I tek što sam uša, a vratar mi ugura dvadeset deka kave... Onda mi čistačica uvalila pod jaketu šteku cigareta...I da ću pitati medicinsku sestru di je dežurni doktor, a ona mi dala bocu viskija... Uto doša doktor i uvalija mi u džep plavu kuvertu punu maraka i... I onda me netko prolio hladnom vodom i viče: "Osvisti se, pao si iz autobusa!" Ja doša sebi i gledam okupljenu rulju oko sebe. Znači, ono maloprije s bolnicom nije bilo zapravo, a bio sam se poveselio da je napokon reformirana reforma zdravstva i jedinstva korupcije.

Zakonita dala oglas "Gatamo iz fažola, dolazimo na vaš poziv", pa nas je Jozo, doli, dva kata ispod, pozva da mu gatamo. I došli mi kod njega, cili stručni tim: Zakonita, sin Blesi i ja. A podne, taman nešto bili ogladnili.

Ajde, Jozo, posluži! On izvadija na stol i da nije mu baš jasno zašto smo mu rekli da mora skuhat fažol, mislija je da se gata iz sirovoga. Oho, ti bi još da nam i naškodi je li! Ajde, daj pijate, da izvadimo ka ljudi i...i je li ovo pliva komad slanine? Sad ćemo mi to maknit...mhm...ukušno je.

A Mate, da jeste li došli žderat ili gatat. Evo sad ćemo mi to, šta si navalija. Dakle, u mome pijatu se vidi... mmm, šta ti je ovo ukušno... dakle, smiješi ti se dobitak - moga bi dobit otkaz i...evo vidin ti još jedan neočekivani dobitak, dobit ćeš čir. A on, da dobit će i infarkt, ako ovako nastavim i...i kad će uprit želju. A počekaj do sutra, dok ovo probavimo, pa dođi u naš zahod uprit želju u šolji, a onda ćemo pustit vodu - da ti se ostvari...

A on, da govno će mu se ostvarit, nema on sriće i...i ništa tu njemu ne vonja na dobro, malo mu zaudara... A kako neće zaudarat, kad smo požderali ovoliko fažola. Ajd, pa dođi sutra.

I sutradan odmaramo, uz vjetrove nade, a Zakonita, da sjećaš li se petog Kutle, Gucića, Barača i ostalih Ivića. Ne?! Eto vidiš! Znači, istina je da nisu nikad ni postojali, da nije bilo pretvorene privatizacije, i nakon toga pritvorenih privatizatora. To se, znači, meni samo činilo. Jer, ako je to sve bilo kako je bilo, a evo sad vidimo da nije bilo, di ne bi naša vlast pošteno sve to pozatvarala! Jer, ako ne bi, to bi značilo da su i oni svi upleteni u to pretvaranje potrošačke košarice u potrošački kontejner. A pošto znamo da nisu, jer su pošteni, znači da sve to nije ni postojalo.

Šta?! Ne razumiš?! A evo, vidijsi da su Ivić Pašalić, Krpina i Jarnjak ostali bez imuniteta. I šta će sad njima bit? A, Zakonita moja, u najgorem, ili najboljem - kako za koga - slučaju dobit će po sedam dana - gripe. Zbog nedostatka imuniteta. A pravnog lijeka u državi ionako nema. A mogu dobit i zatvor, ako im se dokaže koji virus u debelom crijevu, pa onda neće moć na zahod. Je, može bit gadan taj zatvor bez imuniteta.

Jesi li vidila kako je i kompjuter od našeg zastupnika Uvaženoga, gore navrh glave, osta bez imuniteta i dobija virus. Pitam ga: E-mali, kako si? A on kašlje, pa ga uvaženi pokrio dekom i utopio ga, i zamolio me da se maknem, jer E-mali Pentium ne podnosi buku i...i da što to zaudara, kao da je netko pustio vjetar, pa je otvorio prozor da uđe vjetar i rastjera vjetar i...

I uto doša Mate uprit želju, a ja da slabe si sriće, ono ti je bija stari fažol, pa smo dobili zatvor, neće pa neće; ali tebi se smiješi još jedan dobitak, moga bi dobit novoga ministra prometa i bez veze... Ajd, Bog i Škarići, po-druže Mate!

(8)

Baš bija lega, jer mi se toliko spavalo da nisam mogao ništa jesti, jer ničega nije ni bilo. Pa mi pred očima igrale sve neke crvene baje, šareni škarići, crni druzi i podruzi, pa Prima Glad, pa Dalma NeDobri... Pa sam usta, jer nisan više moga gledat sve te čunke i da ću prošetati do dućana. A Zakonita, da kasno je, svi su dućani sad zatvo- reni. Tuko jedna, zato i idem.

xxx

I iz izloga broj jedan izabrao sam dvije konzerve govedeg ludila i jednu tunjevinu u povraću. I taman uzeja kamen i zamahnuo, da ću izabrat iz izloga broj dva - kad sirena. Policija. Sigurno je neka provala u blizini, mislim, a meni je najbolje uteć, da ne bi netko pomilslio, nedajbože, da ja kradem.

xxx

I tek što sam doša doma, kad uletija Jozo pandurija, da je li ovdje osnovano nesumnjivo uletija lupež koji je provalija u dućan. Ma koji lupež, Jozo?! Pa svi znamo di su lupeži, samo moramo mučat. Ajd, oćeš malo tunjevine, baš večerajem, malo je kasno, ali takav mi je bioritam. On, da zašto mi je takav bio ritam, a više nije. Ma nije mi bio ritam, nego bioritam. A on, je li bio ili nije ritam. Ma, nema veze, ajd, uzmi malo. A on, da evo mu se otvorija apetit, kad vidi mene kako izglednjelo jedem. I uzeo konzervu pred sebe i u dva zalogaja nestalo; i da može li malo i te lude govedine, pa i nju požderao... Pa, Jozo, ti nisi organ reda, nego jedan veliki probavni organ... I onda upala susida Cvita, da ljudiii, brzooo, spašavajtee!!!

xxx

Dotrčali u njihov glavni stan, a Mate stao na urednu stolicu i da izmakni mi je, dosta mi je svega, ne mogu više podnit ovo poboljšanje standarda. I nataka konop, a ja mu...ufpfff smrada... izmaka stolicu koliko sam moga...ali puka konop, Mate pao doli i naša se u urednoj stolici do grla... I da će se uspravit, ali ga prevagnula kila-teža, pa opet pao... Pa se i Jozo pandurija pokliznuo i uletio glavom u stolicu; pa Cvita išla izvadit muža, ali i ona upala, pa i ja uletio... Svi, kompletno svi smo se našli u tome do guše.

xxx

I ujutro, onako neispavan i gladan, razmišljam kako ću se kandidirat za selonačelnika Spljeta na umoru, a Blesi, da stari, ne miči se, tako stoj, deklinirat ću te kroz padeže za domaći uradak. Ma, šta?! Ma tiš mene deklinirat, i to još kroz padeže, mulac jedan! Ma dogodit će se tebi padež na tle kad te ja dekliniram u glavu! Onda skočila Zakonita, da ostavi maloga, osjetljiv je, zar ne vidiš da je posta adolescent. Tko?! Moj sin Blesi adolescent?! Zna san, zna san, kad se druži sa svakakvim ološem, umjesto s finim momcima, sinovima uglednih kriminalaca; sumnjiv je on meni već neko vrime. Vidiija sam mu po proširenim zjenicama da je adolescent. Vamo dođi, Blesi jedan! Di se bodeš? Da ti vidim vene! A Zakonita, da normalno je da je adolescent, zar nisi primijetio da mutira. Oho, još i mutiraš, a! Di se mutiraš, isto u venu, je li?! I počejja trčat za

njim oko stola. Stoj, jbtctmtr kad te uvatim! A Zakonita, da uspori, sine, nek te otac uvati!

(9)

Dragi gledatelji, ja više o politici i političarima neću ni zucnit u svome dnevniku. Jer, kako je njih briga za mene, tako je i mene za njih. I zašto bih ja njima tu pravija reklamu, a oni samo to i čekaju, da se govori o njima, pa makar još i gore nego šta bi trebalo. Jer oni su zvizde. Političke zvizde. Ali ne znaju da se svaka zvizda prije ili kasnije ugasi. Dakle, zvizde krepatice.

xxx

Ma, gotovo je, neću ni o jednome rič reć, neću reć ni da je vlast korumpirana, ni da je lako tuđom sirotinjom prazan proračun mlatit, ni da mi je dosta Arlovića, Linića, Crkvenaca, Seksa, Reksa, Krpina i ostalih štraca muktaroških. Neću reć ni da ovo nije banana republika, nego kora od banane republike. Neću reć ni da su nas kurbini sinovi - šta oni prije, šta ovi sad, šta će nas ubuduće - totalno skroz upropastili i da smo se toliko uspješno oporavili, da nam čak isključuju struju, telefon, vodu...sve. Još samo šta ne uvedu trošarinu i porez na kisik. Kisikarinu. Pa tko ne plati, nek mu je isključe. Eto, neću ni to reć. Neću reć ni da mi je dosta i Splita i Škarića, šta se okreće kako samo njemu poznati vitar iz Doboja puše, i Vile Gotovac, i Sodome i Gospodarske komore... I Po-druga, i ciloga druga, i kvarat gospodina...

xxx

Neću ovdje spomenit ni pravosudno krivosuđe, a ni one šta baš ovu rič, to krivosuđe, potpisuju ka svoju, a nije to prva. Samo se vi komodajte, kradite mi ideje, ionako mi je jedino to još i preostalo i... Asti šta sam se užešćija, evo mi je skočila gorčina, jer šećera nemam... I eto, dakle, neću spomenit nikoga i ništa od politike i banditluka, koji vlada još od proljeća sedmog.

xxx

Evo, sad mi je sve ovo šta nisam spomenija oduzelo skoro cilo vrijeme. A tija sam vam reć da je jučer bila došla susida Cvita kod mene na bioenergetski tretman, jer da je boli glava. Sjedni si se, sad ćemo mi to. Ona si se je sjela, a ja da sad si se zatvori oči, a i ja ću ih zatvorit da si se ne gledam i da si se bolje skoncentriram na tvoj duhovni dekolte...oću reć, grudobran... ma vidi mene, tija sam reć na tvoju duhovnu energiju prsiju.

xxx

I uzmahao se Cviti iznad glave, cili se uspalija, a onda mi je, onako u transu, ruka poletjela malo niže - PLJAS! - pa sam je dohvatio iza uha, a i punđu sam joj raznio u tri punđe taterine. Nije ni jaukula. Srušila si se je bez glasa. Kad je došla k sebi, pitala je da koji sam ja, dok sam joj si se pokušavao namjestiti punđu. A je li te još boli? Ona, da koje boli, koga ili čega, oj, genitivni vokative! Znači, prošlo je?! Eto, vidiš da je tretman pomogao. Naplatio joj si se, a onda joj vratio novčanik i dokumente u torbicu, pa je izbacio, onako zdravu i

preporođenu. Toliko zdravu, da nije znala doć doma, nego se uputila u šumu, metastazama revolucije. Malo je ka skrenula, mislim, s puta.

Uto došla Zakonita, da vidila je Cvitu, nekako si se joj vise i ka da je malo makla i...i da koji je to veliki ređipet na kauču. A nemam ti pojma, pitat ćemo Blesija, kad se vrati sa zapadne obale Rive, možda on nešto zna o tome, si se, ne?

(10)

Zimma, ljudi mojiii, ka da smo po kazni, gladni i žedni, prognani u lijepom našem domaćem Sibiru... A Zakonita, da blago Jozi penzioneru, on se grije hrastovinom. Ma, koja hrastovina, odakle mu drva? A ona, da eno ga doli, uzeja cipanicu hrastovine pa trče oko zgrade, tako mu je toplije. A vidi ga, jadan li je! I mi bismo u Europu!

A jesmo zaostali, svitu moj! Pa mi čak i side imamo manje od jedne Ugande. Na samome smo dnu po broju oboljih od te napredne i zapadnjačke bolesti. Vidiš koliko smo zaostali. I mi bismo u Europu! Ma, treba zabraniti sva zaštitna sredstva i prezervative i anti-bebi pilule i pesticide i...

I baš uto došao Bubi Vazelin. A Zakonita, da ajme, Bubi, šta ti lipo stoji ta suknja. A on, da imamo li posudit gumicu. A pitat ću Blesija, on ide u školu. Blesiiii! Donesi Bubiju gumicu. A Bubi, da ne ta gumica nego gumica. A gumica je gumica! A on, da njemu treba ona druga, ona stop aids, jer večeras ima party. Ma to ti je isto, ne natakneš nego je staviš straga, pa si siguran. To je umjesto spirale. Ajd, mrš i popravi šav na hulahopkama! Ti bi u Europu s gumicom! Dođe mi da te opalim! On, da ah, daj Bože. A dobro. PAFFF! - I tako sam ga opalija, da mi je ruka natekla, a on se prilično brzo osvistija i odbauljao na san of bič komunist und nacionalsocijalist party. A ja izaša popit šta žestoko za ugrijat se.

Žalovao se gospođi, a ona da napijte se. Popio. Otišao. Opet došao i žalovao joj se, napio se i rekao da vaš muž je bija krasan čovik. Ona, da je, a eto, više nije. Izašao. Opet ušao i žalovao joj se i opet popio dvije čašice i zaplakao, a ona da jesmo li se mi već vidjeli, na nekom žalovanju ili tako nešto. A ja, onako u suzama, se napio i izašao. Opet ušao i žalovao joj se i napio se i draga gospođo, vaš muž je bija veliki čovik, čovičina. A ona, da Stipeee, nesrićo, čuješ li, čovik te hvali i...i šjor, meni je svekrva umrla, a eno vam Stipe tamo loče. Je, bija je dobarčovik, a sad je pijani prasac bez posla. A ja popio još jednu, malo posrnuo duhovno, pa se uputio doma. A diš dobit besplatno toliko alkohola! Najbolje se doć žalovat.

Doteturao doma i produžio ravno u sobu. Legao. Zakonita me uhvatila za onu nepristojnu stvar. Uhvatio i ja nju za onu još nepristojniju stvar. Ali stvar ista ka

i moja. Skočio. Skočio i Bubi Vazelin. Bubi!!! Što ti radiš u mome krevetu? On, da ovo je njegov krevet. A što tvoj krevet radi u mojoj sobi? On, da soba je njegova. A što tvoja soba radi u mome stanu? On, da ovo je njegov stan. A što tvoj stan radi na mome katu? I što tvoj kat radi... Ajme, promašija sam cilu zgradu. Naškodilo mi na prazan želudac. A on, da hmh, kad smo već u krevetu... A dobro. Opet ga opalio - PAFFF! - šakom. On usnuo.

xxx

Ujutro nam Mate doli iz dućana doša isključit šteriku koju nismo platili. Malo šta nas je HEP isključija, a sad još i ti. A platit ćemo ti čim ne dobijemo božićnicu. Ali, on velikim škarama prikinja šteriku popola. CVIK! A Zakonita, da šta se dogodilo, ko je upalija mrak? Ugasite ga! Ugasite mraaak!... A mraaak, ljudi moji, do guše!

(11)

Jo, ljudi moji, koji blagdanski ugođaj. Grad je okićen prekrasnim skandalima i žutim aferama; koalicija se okitila Budišinim izjavama, na koje je još dodala svoje crvene i šarene izjave, i još samo fali da Tomac stavi krasnaju zvizdu na vrh, ali se jadan opet izgubija, pa ne zna oće li livo ili desno. Sve, dakle u blagdanskome ozračju.

xxx

A sin Blesi i ja skoknuli malo doli do dućana od Mate. Blizu dućana je rođak Jure vika: Prasci! Prasciii! Jeftini prasciii! Tukeee! Tukcii! Navali narodeee! Onda je kroz obližnji prozor izvirija kancelar Račman i da družu Jure, šta to vičete. A on, da ne vičem ja to vama prasci, oću reć, vičem ja vama prasci, ali da kupite prasce i tukce, a ne da ste vi prasci i tukci... A kroz drugi prozor provirija Ivić Pašalić, da kako te nije sram to vikati, ako smo ortaci, nismo prasci, a pogotovu ja, jer meni se ništa ne može dokazati, pa čak ni da sam Pašalić. Pa došla hitna crna marica, izletija Jozo pandurija i pokupija Juru, i da jesi li ti poludija, oćeš li da stvarno narod navali, ionako mu ne treba puno. I odvelo ga.

xxx

A ja u dućanu govorim Mati: Mate, ma povonjaj ove bakalare, jesi li siguran da su friški. Meni ka malo daju, malo mi zaudaraju, ka da nisu friški. Evo, Blesi, povonjaj i ti. I tebi zaudara, je li; ka da je nešto trulo, a nije u državi Danskoj, nego u državi Hrvatskoj. A Mate, da kako bakalari mogu bit friški. Koji bi to bili bakalari, da su friški. Friška može bit srdela, friško može bit čak i poskupljenje, ali bakalar nikako. Oćeš reć, da su pokvareni, je li, i ti ih prodaješ narodu po toj paprenoj cijeni, narodu koji nema ni za papar, a.

xxx

A žena mu Cvita, da vidila sam te, lupežu, utrpa si jednoga bakalara u gaće. Vadi ga na sunce. Ma koji bakalar, Cvita? Koje sunce? Vidiš da je oblačno, a da je i sunčano, nemam ti ja šta izvaditi iz gaća, oću reć imam, ali... Ali ona, da vadi bakalara, evo vonja sve do mene, sad ću ti dokazati, i uvalila me doli, ali

nije za bakalar, a ja jauknuo i izbečija oči, a ona da to nije bakalar nego inčun sušeni. A ja, da nećemo se sad vriđat, je li! Oćeš reć da ti je u Mate cipal, a? A ona, da di si stavija bakalara? Ma, idemo ća, ne želim trpit ove uvrjde. Ajmo, Blesi! Zakopčaj patent, sve ti viri. Ajd, požuri!

xxx

A Mate, da stoj, pljucat ću! Znači, Blesiju si doda bakalar da ga stavi u gaće! Vidija san teee! Cvita, drži Blesija! Stanite, lupežiii! Lupežiii! Dosta mi je više ovih lupežaaa! Onda oni iz zgrade opet privirili, svi pootvarali prozore, od oporbe do porbe, od Vlade, preko Županije, pa do Grada, i da moga bi ti pazit šta govoriš. A Mate, da ko vama lupežima šta govori, i nastavija trčat za nama. Ali opet došla od Ivica marica, izletija iznutra Jozo pandurija i pokupija Matu, da komeš ti vikat lupeži, je li. A Blesi i ja dotrčali doma, Blesi izvadija bakalara iz gaća, a Zakonita, da će ga potopit, ne Blesija nego bakalara, i da fala Bogu, proslavit ćemo Božić ka ljudi, ka ljudska sirotinja. Eto ga, sritno vam bilo, pa se čujemo!

(12)

Sveta noć je bila tako tiha, da je sve odzvanjalo od detonacija. A don Paško je opet ponoćku služija s kacigom na glavi. Pucalo se iz svih oružja od puste vjere, a kad je doletila kašikara don Jozi pod noge, bacija se iza oltara i zavika: Braćo vjernici, spašavajte se u miiiruuu! Ajmeeen! I jedva došli doma, a ja se obuka u Dida Mraza i iša malo nosit darove susjedima.

xxx

Najprije sam upa kroz prozor u sobu maloga Tomislava Franje Broza, sina uvaženog zastupnika, a on: Mamaaa! Dida Mraz mi nosi darove! A Uvažena iz susjedne sobe, da šta se dereš, normalno da nosi. A mali, da on meni nosi u vriću, a ne iz vriće i... Ajde, spavaj, ho, ho, ho, jer ću ti dat zaušnicu, ako ne budeš dobar! - rekao sam, a on se pokrio po glavi i da sve mi nosi, samo nemoj diplomu, šta mi je otac nekidan kupija. A dobro, samo muči.

xxx

Ho, ho, hooo! - rekao sam, dok sam ulazio kod Uvažene - A di vam je muž Uvaženi? A ona, da družje Dide, iša je nešto do Djevičanskih Otoka, išporkale mu se devize, kako je bio sjeo u neku fotelju, pa ih je skoknija oprat, po preporuci Linića Pašalića i ortaka...

xxx

A ja, da ho, ho, hooo, Uvažena, šta je zima, mogu li se malo ugrijat kod vas u krevetu. A ona, da izvolite, samo uđite, zagrijte se. Asti, je li vam ovo kurje oko ovako nateklo? Ho, ho, hooooasti, šta su vam ruke ledene, Uvažena, dobit ću upalu taternice. A ona, da šjor Mraz, nekako ste mi poznati od struka naniže.

xxx

Ma, ho, ho, hooo, to se vama čini. A ona, da razjasnite mi, jeste li Dide Mraz ili Božićnjak. Ma to vam ide u krug, u cirkus, šta bi rekli Englezi. Dok je Račan, ja

sam Mraz, a kad je HDZ, onda sam Božićnjak. A ona, da koji ću bit ako dođe Đapić. A Dide Pavelić ili tako nekako...

xxx

Onda se iznenada vratija Zastupnik, da sve je oprao, do pfeninga i...i koji je ovo u krevetu. A Dide Mraz, promrza je, pa se uvuka da ga ugrijen. Ajd ti spavat u kužinu, da ga ne pripadneš. A Uvaženi, da ako se oće ugrijat zašto je skinija gaće i...i šta rade tvoje mudante na njegovoj glavi umisto kape i...i šta radi njegova brada na tvojoj donjoj pundji i...i zašto ima tako veliki... A ona, da muči, nismo u Crvenkapici, oćeš da uteče? A on, da dobro, idem ća, iako tu nešto zaudara. A ja, da ho, ho ho, to zaudaraju moje bičve, ho, ho, ho.

xxx

I ujutro nam došla Zastupnikovica, da zamislite, sinoć nam uletija lupež, maskiran u Dida Mraza i nosija nam darove, sve pokupija, i video i televiziju i dionice od novčane praonice... Eto, istu takvu televiziju ka šta je vaša, i video isti i...i još mi se i u krevet uvuka, a ja se jadna branila šutnjom. Onda je Zakonita zamahnula šakom, da nismo se tako dogovorili - PAFFF! - mene u glavu i sve mi neke zvijezde krepaticice zaigrale pred kurjim očima. A Uvažena, da ništa ne razumi i išla ća.

xxx

Eto ga, to je sve i sretna vam Nova godina...i neka vam ne bude onakva ka šta će vam bit.

(13)

Nova nas je i ovaj put dočekala. A evo su nam došla i sveta Tri kralja. Zapravo, nisu nam došla sveta Tri kralja, jer su ukinuti; oću reć iako su došli, nisu došli ka praznik, jer imamo sveta tri pionira malena - Melkiora Račana, Baltazara Mesića i Gašpara Tomčića, koji nam se ukazuju svaki dan.

xxx

A bio je i don Paško poškropit stan i rekao: "Faljen Isus i marka njemačka!", a mi: Vazda budi euro! Onda je don Paško škropio, dok je zastupnika starog sin kadio, a don Paško je rekao: "Mir u kući ovoj". A Zakonita se izderala: Miiiir, Blesi! Zar ne čuješ don Pašku, nemoj ga ometat i...i ostavi malome kadilicu...i

xxx

I kad je škropljenje bilo gotovo, zamolili smo don Pašku da nam otpusti duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima našima, a nas otpuštaju po poduzećima. On zapisao duge naše u tekicu svoju i da lako ćemo. A mi da teško ćemo.

xxx

Na misi je don Paško počeo: Braćo vjernici, kako reformirani hadezeovci tako i komunisti, one prošle prvopročesnike od 50 godina taman sam bio naučio ponašanju na misi, a evo vidin da moramo opet ponoviti gradivo. Dakle, družite Liniću, ona kamena posuda s vodom ne služi za umivanje krmelja ujutro, nego je to sveta vodica za zlamenat se; a ona mala kabina, e ona, družite Crkvenac, ono nije zahod, nego služi za ispovid, pa molim da to jedan put upamtite. A kad

smo već kod toga, družo Kutle, kad već uđete u ispovidaonicu, onda se ne možete braniti šutnjom, a drugi put mi poslat odvjetnika s nalazima i zahtjevom za odgodu rasprave. Nema tu rasprave. Vi meni grijehe i ortake, ja vama Očenaše i Zdravomarije, i Bog te veselija. I, družo Uvaženi, gospodo zastupnici, kad ja završim propovid, nema pljeskanja; a u pola propovidi, družo Krpina, a i ti družo Arloviću, i ti Šeks, nema javljanja za repliku ili ispravak krivoga naroda...I, ma kome ja govorim! Ajd, mrš! Idite u miiiru, da vas ne vidim!

xxx

I vraćamo se s mise, a Zakonita da kako godine prolaze, ka da je jučer bilo kad smo skinuli HDZ i izabrali SDPSLSS; ka da su umisto dvi godine prošla dva dana, i sad se čudimo kako nisu ništa učinili. A i njima je sve to prošlo ka dva dana. I ajd ti zaposli dvista iljada ljudi u dva dana. Polako, triba proć bar dva puta po 360 godina da Vlada nešto napravi, jer, rekli smo, godine idu ka dani. Dajmo ljudima koje stoljeće da provedu reformu.

xxx

I eto, sve tako. Inače, za svečanu večeru, na doček, imali smo sarme. Zapravo, nisu to baš bile sarme, mislim, nije bilo mesa u njima i to... Ili, ako ćemo točnije, u tim sarmama nije bilo ni začina... Ili ako ćemo još točnije, u njima nije bilo ni komadića kruha, ni vegete. A ako ćemo najtočnije, u sarmama nije bilo ničega. I...i ako ćemo još točnije, nije bilo ni listova kiselog kupusa... I naj, najtočnije, dragi moji - mi nismo imali nikakve sarme za večeru. Nismo imali ništa za večeru. Gutali smo knedle.

(14)

Bili ja i Blesi u Mate u mesnici. Vidi kako me onaj goveđi but čudno gleda - rekao sam Mati - ka da je lud! A Mate, da kako goveđi but može bit lud. E, kako, kako? A kako su krave lude? A Mate, da drugo su lude krave, a drugo su butovi. Je li, a čiji je but, da nije tvoj?! On, da je moj je, oćeš reć da sam ga ukra, je li?! Ma, oću reć, nije taj tvoj but tvoj but, nego je to but od ludog goveda, pa je i on malo blesav. Vidi kako me gleda, ka da će me napast.

xxx

Onda Mate, da nemoj mi tirat mušterije, moj but nije lud. A ako nije lud, ajd, pitaj ga nešto, koliko je dva i dva, eto, ne može bit lakše pitanje. Je li tako, ljudi? A ljudi: Tako jeee! Pitaj gaaa! A Mate, da zašto bi but treba znat matematiku i bilo što, to je samo gomila mesa. Je li, ka da i naši političari nisu gomila mesa, pa su ipak povatali fotelje, bez znanja, iako, ruku na srce, but je gomila kvalitetnijeg mesa. Ali lud je, evo pogledaj ga! A svi: Luuud jeee!

xxx

Onda Mate nije ima druge, nego je uzeo but, stavio ga na pladanj i rekao: Ajde, butu, reci ti nama, koliko je dva i dva! Ajde, nemoj me sramotit! A mi: Lud jeee! Ludi but! Bište ljudiiii! Eno i one teleće prsi me sumnjivo gledaju! Pa ovo je sve poludilo, ka da su članovi poglavarstva grada Spljeta.

xxx

Onda Blesiju pod košulju uskočile neke lude punjene tripice, a on se u panici dao u bijeg, a Jozo za njim. I dok je Jozo trča za Blesijem i crivima, narod upa u mesnicu i sve pokupija - poludija narod, poludile krave, poludila vlada, zastupnici, gradonačelnici, selonačelnici - sve poludilo...

xxx

A Blesi onako u trku - paff - ravno pod BMW u kojemu je bio naš Uvaženi zastupnik, susjed. Izašao iz auta, pogledao Blesija i arlauknuo, da ajme, prosuja sam Blesiju criva - i pao u afan. Onda se osvistija, a Blesi trpao tripice natrag pod košulju i da barba Uvaženi, nije ništa, samo ste mi prosuli criva. A Uvaženi opet u afan.

xxx

Onda doša Jozo pandurija na očevidni uviđaj i da družu, morat ćete puhat. I Uvaženi, da evo sad ću puhat, iako nisam ni kap okusio, Milan Bandić mi je svjedok i... I Jozo pandurija, da ne vi, Uvaženi, nego ovaj na podu s crivima. A Blesi, da šta je tebi, Jozo, da nije i tebe opila vlast a. A Jozo, da trčao si nedopuštenom brzinom i ugrozio skupi službeni automobil druga Uvaženoga, a time i cilu naciju, jer svi mi plaćamo taj skupi automobil, pa ako mu se nešto dogodi, onda opet svi mi plaćamo i popravak. Ajde, diži se, a probavni trakt će ti već netko donit u staničnu postaju...

xxx

Uto je nadolazio Mate mesar u galopu i vikao: Blesi, vrati moj drob! Ukra mi je droob! I poskliznuo se preko vlastita telećeg droba, i pao i on. Pa povukao i Jozu panduriju, koji je također izvolio pasti na drob drobom, pa se sve rasulo opće, svi u punjenim tripicama do guše...

(15)

E, dragi gledatelji, da meni nije mene, lako bih ja na zelenu granu, ne bi ona meni pukla ka i prošli put. Ali s ovakvim menom, nikad kraja, nema sriće; pa se stalno svađam sa Zakonitom, svađam se i s Mesićem Račmanom, i Linićem Pašalićem, i Sanaderom, i s pravosudnim organiziranim dilerima pravde... Svađam se s ukupnim informativnim programom. Ali najviše sa mnom, pred ogledalom, dok se brijem tupim žiletom, jer najprije Zakonita s njim obrije noge, gornje i donje pauzuhe, Blesi samo bradu, a tek onda ja dođem na red.

xxx

I brijem se tako i plaćem od boli, jer u tom trenu krvarim više za domovinu nego što su krvarili oni na položajima, koji su, čim je počelo krvarenje, odmah zauzeli položaje u prvim redovima poduzeća, gdje su jadni dobili hemeroide i invalidsku penziju i stan i dionice i sve. I onda se počnem svađat sa mnom: Majmune jedan, ovcu su napravili od tebe! - I sve tako...

xxx

I tako se nekidan svađam i tućem glavom o zid, a uletila Zakonita, da jesam li poludija, oću li oštetit zid. A ja, da ovako se više ne može, ajde, spakirajte se, idemo ća, jedino izlaskom iz zemlje možemo izać iz krize. A oni gore su odavno

već izašli, jer mi smo zemlja s najviše petih ortaka; svi su se osigurali po Švicarskim Otočjima, samo nama govore da se strpimo. A što se oni ne strpe, nego obavljaju verbalnu nuždu po nama, TeVe-izravno. Ma, sutra odlazimo.

xxx

I napravili splav. Stavili krevet na dvije bačve, nešto dasaka i eto ga. Uputili se. Polaaako veslaj, ves-laj tiiii. Izlazimo iz krize morskim putem. A Zakonita, da di je više ta obalna straža, umorna je; i da lako je meni ležat na krevetu, dok ona i Blesi veslaju. Je li, a misliš da je lako bubnjat po ovoj teći i držat ritam – tam, tam, tam! Ajde, upri i ne buni se, jer ću te šakom u glavu, pa u Americi buš govorila da si perece papala, i da ti je to od njih.

xxx

Onda je Blesi povikao: Kopnooo! Eno jeee! Amerikaaa!!! Jedan stari Amerikanac je lovio ribu, a mi počeli vikati: Viva Amerikanos! Ijos Kubaneros, jes pliz kubaniz! Zakonita, da tko zna hoće li nas primit. Ma kad primaju teroriste, di neće nas. Onda je starac i more rekao da šta se deremo, plašimo mu ribu. Pa, ovaj je naš! Prvi, pa odma naš iseljenik! A stari, da nije on naš, jer smo mi utekli iz ludnice, a on nije, a mislija je da ih samo vikendom puštaju. Niste baš pristojni, s obzirom da ste eto i ostarili u Americi. A on, da nije ostario u Americi nego na Šolti. A mi, da kojoj Šolti?! A ovoj ovdje.

xxx

I vratili se trajektom sa Šolte doma kao slijepi putnici, pošto smo prethodno stavili poveze preko očiju. Propao nam politički azil. A je mi malo bilo čudno da smo tako brzo došli od Spljeta do Amerike. I eto, nema mi druge, nego pokušat opet na zelenu granu s konopom, možda ovaj puta ne pukne. Možda se i riješim ovoga mene, kojega više ne podnosim.

(16)

A, ljudi moji, koja luda kuća, koji ludi Sabor, koja luda Vlada, koja luda...ma vidi mene! A tija san reć, koja luda kuća je bila u mene. Najprije Zakonitu uvatila gripa i da ajbe, žda be zdizlo u nozu i brzima, evo mi i fibra. Ma, ništa ja tebe ne razumin. A ona, da glubane, vidiš da ne mogu govorid.

xxx

Uto doša Blesi iz škole, da su ga potirali jer ima uši, i da ne dolazi dok ih ne odstrani. Zakonita s kauča, da goja je do zad nova diregdiva. Gago će zlužad bredavanja bez užiju? Ja, da o direktivama se ne raspravlja, nisu učenici tu da misle nego da uče.

xxx

A Blesi, da je li to mater čapala legionara. Ma koji legionar? Ima gripu i govori japanski. A on, da zašto joj ne nabavimo neki poljski lijek. Ma koji poljski lijek? A on, da je pročita na toaletnom krep dnevnom tisku u zahodu da Poljska ima najveći društveni dohodak. A može bit, pa šta, neš ti njih! A on, da ti Poljaci su čudo jedno, nisu bez razloga poznati širom svijeta poljski zahodi, poljski kreveti,

poljske bolnice i poljske kućice, oni to stoljećima već izvoze. Eto, čak imaju i poljske miševe, a ka da sve to i mi nemamo...i...

I zar ne možemo proizvesti naše, domaće zahode i bolnice i krevete, a i ti miševi, kako li su samo stigli iz Poljske? Bit će preko Češke i Mađarske. A ja, da nisu to kreveti i bolnice i miševi iz Poljske, već poljski kreveti i zahodi i miševi. A Zakonita, da gago nizu, zar zu možda iz Đežge... Pa...pa ovo je živi Kafka, ljudi moji! A Blesi, da koji Kafka, je li onaj iz Češke...ili je ono i on iz Poljske...

Ma, vi ste poludili. Ne želim više čut ni za Čehe, ni Poljake. Blesi, dođi da ti okinem uši, pa moš u školu. I uzeo nož, kad upala Zastupnikovica, da je gnjavi neki manijak preko telefona, pa bi trebalo ugraditi lovca i...i da šta će mi taj nož. Ma, ništa, Uvažena, samo mu pokušavam pomoći da završi školu i... I šta ste vi ono...aha, lovca! To ću vam ja srediti za sitnu lovu, ugradit ću vam lovca, registriranoga i pouzdanoga. Ajte vi gori, eto mene s lovcem za po ure, a Blesi, ti čekaj tu, pa ćemo te uši kasnije.

Doveo Duju s puškom kod Zastupnikovice i posjeo ga kraj telefona. Evo ga, Uvažena, lovac, ne bojte se, sve će on to sredit. Ona, da nije mislila na toga lovca. Ma, lovac je lovac. Onda zazvonio telefon. Duje podigao slušalicu: Mulac, evo ti na! - i opičio dva hica u slušalicu.

Nedugo nakon toga ušao Zastupnik, krvave vilice i uha, da je baš bio pred ulazom i mobitelom nazva ženu, a javio mu se nekakav manijak i kroz slušalicu ga upucao. A bit ćete birali pogrešan broj... Nego, sad kad nemate uho, okinite još jedno, pa ćete moć i u školu ponovno. Političku, recimo, ako treba šta polagat, ako ste zaostali iz Kumrovca. On da koje uši, koji Kumrovec. ...Eto, sve poludilo, govorim vam ja, pa i ovaj moj Dnevnik.

(17)

Jedna je papigica mala sletjela na prozor. Pa još papigica. Cilo jato. Zakonitaaa! Brzo otvori prozor, smrznit će se papige. Ona, da otkad ja to brinem za životinje. A eto, brinem. Otvaraj! Otvorila, a male papigice ušle. Ajte, ajte, ptičice male, uđite – rekao sam – sad ćemo mi vas na toplo. Zakonita da na koje toplo. A u toplu vodu, da se zgriju. Ona, da ništa ne razumi. Ma nemaš ti šta razumit. Ajde, skini hladno perje s papigica, da se ne prehlade, pa lipo s njima u toplu vodu.

I, mogu vam kazat da je tingulet bio odličan. Zakonita punih usta, da nije žnala da šu papige ovako ukušne. I poslije ručka da ćemo malo prileć, a Zakonita počela kašljat, i da mi baz bader, deg joj je brožla griba, a zad je đabala babagajzgu groznidzu, bidaj u Uvaženoga doblomjer, evo mi obed fibra.

Ma, stani, od papige ne moš dobit papagajsku groznicu, nego od papagaja, jer da je od papige, onda bi bila papigska ili papiška groznica...ili ovo nisu papige nego papagaji i...I ona, da donezi mi doblomjer, babigu di baderinu!

xxx

I došao u Uvaženoga: Imate li toplomjer? On: imamo, eno ga na zidu. Ma ne taj, nego onaj što mjeri temperaturu. A on, da zar ovaj mjeri vodostaj. Ma onaj za povišenu tempraturu! A on, da je li, booga ti, pa da bude kao i prošli put kad smo im ga vratili, svi su dobili hemeroide pod pauzuhom. Di to vi mjerite temperaturu? A otraga je najtočnije, tako kažu. Nema, ne dam, evo vam jedino dvije ulaznice za maskenbal, jer ja ne mogu, imam problema sa zatvorom. A da popijete kamilicu? On, da taj mu zatvor može skinuti samo čaj od Nobila Prodanovića.

xxx

I išli na veliki maskenbal, ja i Zakonita u groznici. A hrvatski švedski stol, evo ovoliki, kao od Splitsa do Zagreba. Na njemu od pršuta do tvornica. Sve se nudi. A iznad natpis: "Žderi, narod plaća!" Ja došao do druga Tomca i pitam: Kako niste umaškaran? A on, da pssst, jesam umaškaran, ja sam Budiša, samo imam masku Tomca. Ali tko je onda pod maskom Budiše? Šjor Budiša, koji ste vi? A on, da ja sam Ivić Pašalić pod maskom Budiše. Onda došao do Račana, a on da nisam ja Račan, nego samo Račan pod krinkom Račana. A Mesić se umaškarao u Muju i Hasu, Anto Đapić u Kandarea, i da nije se on umaškarao za bal, nego sutra ide ponovo pokušat magistrirat, pa traži barba Kandarea, u njega su mu ostali neki papiri i to, samo ne zna pod kojom je on sad maskom...

xxx

I tako se nije znalo tko je pod čijom maskom i obrazinom, ni tko je tko. A još se ne zna, niti će se dugo znati. A Zakonita, da sad joj je jasno zašto nama Korizma traje četrdeset godina umjesto četrdeset dana. Ma Korizma ti je odricanje. A ona, da je, ovi su nas se odavno odrekli.

(18)

"Jučer je u pedesetoj godini života, nakon dugog i teškog slušanja obećanja, podlegavši mitu i korupciji, zaposlen Mate Goluzdravić - Goljo, nosilac više pari iskidanih rebatinki, te mnogobrojnih mirnodopskih socijalnih kartona. Obitelj zaposlenoga moli se biti pošteđena izraza čestitanja i čašćenja, jer Mate put i marendu plaća sam" - To sam pročitao na Zahodu za zapošljavanje, kad sam iša pitat daju li zlatni sat za jubilarnu desetogodišnjicu. Ne daju.

xxx

A Zakonita, da bilo bi vrime da i mi nešto zaradimo. A dobro, ajmo ća. Ja nataka crna očala, Zakonita mini suknju obukla, maxi mudante svukla, i izašli. Sreli maloga Ivicu, da se vraća s predavanja i žuri na posao. Booga ti, pa onda je drug Račman bija u pravu da ćemo ostvarit ono "S fakulteta na posao". A Ivica, da je, evo žuri s fakulteta nalivat taracu za sto bivših maraka, kako bi moga studirat, ili točnije, on ide s posla na fakultet, jer da nije nalivanja taraca i

kopanja kanala, ne bi moga plaćat školovanje. A Zakonita, da ništa ga nije razumila, ali drago joj je da idemo naprid.

xxx

Onda Zakonita išla malo u park, ja stao na kantun i počeo vikat: "Udijelite političkom slijepcu koji ne vidi državnu pljačku pred nosom! Udijelite slijepcu!" Ajde, ne gledajte na to tako crno - rekao je debeli gospodin i udijelio mi deset lipa. Hvala, debeli gospodine. Ništa, ništa...ali, ti nisi slijepac! Kako nisam? A kako znaš da sam debel? Po njuhu. Ma nemoj! Nisi ti slijepac! A jesam, evo, pitat ćemo ovu gospođu u cvenoj suknji što upavo dolazi. A može...ma čekaj, kako znaš da je u crvenoj suknji i da je gospođa? A nije valjda gospođica, kad ima vjenčani prsten?! On, da kako znam da ima prsten. A po sluhu. A on, da njemu se sve čini da bih ja trebao dobiti šakom po njuhu i sluhu i...

xxx

I došla gospođa, ja ispružio ruke prema njoj, a ona, da stoko jedna, je li mi to uzimaš otiske prsiju. Oprostite, ne vidim, mislio sam da su sa vama djeca i da su im to glave. A debeli gospodin, da nema djece s tako malim glavama. Ona, da je li to očete reć da su mi male, a?! A jesu li u vaše žene veće, a? Jesu li joj do pupka, kravetini jednoj ludoj! - pa ga stala tući grudobranom po glavi. A kako ja nisam od svađe, otišao sam...i tek kad sam došao doma, vidio da sam zabunom uzeo aktovku debelog gospodina. A unutra ništa od državnog značaja. Dvadesetak deka mortadele, i još neki transkripti i dionice od Prime-Glad, ili tako nešto.

xxx

Onda došla Zakonita, i da zaradila je dvadeset kuna; dok je šetala parkom, jednom gospodinu ispalo, pa ona podigla, pa on platio i zahvalio; pa naletili neki momci i bili bi je silovali, da se ona branila, a ovako su joj se i oni zahvalili i dali nešto kuna. Ma, mi smo uopće jedna zahvalna nacija, samo joj nije jasno zašto govore da nemamo javne kuće, a toliko političke prostitucije se vidi svaki dan, da bi to trebalo zabraniti za luđe od 18 godina i starije od 60. I zar nisu sve te naše bijele kuće vladajuće, javne kuće? Pa nisu valjda privatne, je li!

(19)

Jesu li vam friške ove tuke? – pitam Mandu švercericu na pazaru. A ona, da zar ne vidim da su žive i čine tuj, tuj, tuj, pa kako ne bi bile friške. A oči su im malo blijede, pa škrge i to, pa da nisu to one japanske iz leda? Ma, koje japanske, koji led, jesi li ti lud ili si iz SDPSLS-a?

xxx

Ma, samo oću znat di su ulovljene, u dubini ili u zagađenome moru, kraj kanalizacije? Ma nisu ulovljene nego ugojene i...i ljudiii, jeste li ga čuli, pita jesu li žive tuke friške. A dobro, ne morate odma galamit. A ona, da nemoj ti mene tu provocirat, jer ću se javit mužu Mati, paš vidit. Ma, dobro, ništa, bog i... I onda je počela vikat: Ostavi tuku, lupežuuu! A koju tuku, vidite da sama ide za mnom. Normalno da ide, kad si joj veza nogu za tvoju nogu.

xxx

I trčim ja, trči tuka, trči Mande prodavačica, a trči i Jozo pandurija. I bilo bi svašta da na jednom kantunu Zakonita nije vadila vruće kestenje iz vatre, dok je Blesi s druge strane bačve zagovarao republikanca Marunićija, koji ih je pekao; pa je Mande naletjela na Zakonitu, a Jozo pandurija na Mandu. Ja produžio. A Zakonita s poda, da asti, živa sam se ispekla, a sad još i ova tuka pala na mene. A tuka Mande, da tuko jedna, kome ti tuko. A Zakonita, da saš ti vidit svoga tukca, i ubacila joj kestenje u mudante, pa je Mande počela zavijati poput Bika Koji Sjedi Na Žeravi: Ajmeeee, moja prostotaaa! – i vadila kestenje iz svojih mudanata i u panici ih ubacivala Jozi panduriji u njegove mudante, koji je počeo zavijati da ajmeeee, moj službeni organ. A Marunići je pokušao vaditi kestenje čas iz Mandinih mudanata, čas iz Jozinih pandurijinih, a Jozo na njega da ostavi, ajajaaaahahaha šta pečeeeee!

xxx

Onda se Mate mesar, Mandin muž, odjednom stvorio kraj mene, ka stečaj iz vedra neba, i da tiš moje tuke krast - zamahnuo sikiricom, a ja da hahaha, Mate, pogledaj tamo prema onom kombiju, hehehe, ovo je...maši, maši prema kombiju. A Mate, da hehehe, je li moguće, hehehe, je li moguće da je ovo skrivena kamera. Je, Mate, hehehe! Onda Mate mahao i da ide upoznat ekipu, hehehe, pa došao do kombija, a ja: Mateee, ne! Pusti ekipu! Ali on otvorio stražnja vrata kombija, a iznutra Duje počea vikati, da Mate manijače, šta to radiš, ćiribimbiš okolo, je li. I dok je Mate još uvijek mahao, Duje je navukao Cvitine mudante, a Cvita, koja je najprije blenula u Matu iz kombija, navukla Dujine. Onda je Mate rekao da očito je pogriješio kombi, pa je otvorio vrata drugoga kombija, a u njemu cijeli SIS, pa otvorio treći kombi, a tamo HIS, pa u četvrtome Miroslav i Vonta Hop. Pa išao od jednog do drugog kombija i mahao i osmjehivao se, pa nastao opći kaos, jer se nije znalo od pustih skrivenih kamera, tko koga snima, a tko koga montira.

xxx

I dok su Matu uvodili u crnu maricu od Ivice, ja pokupio tuku i odnio je doma. Uto stigla i Zakonita s kestenjem, da jedva se riješila one tuke Mande, i da jesi li vidija kako je jadan Mate šenija, viri po kombijima zaljubljene parove. A tko bi reka da je seksualni manijak. Je, nikad ne znaš. Danas gledaš čovika u Saboru i govori skroz normalno, a sutra shvatiš da on zapravo opći s narodom.

(20)

Ovo je prilično mekano, Zakonita, ali nije baš teletina, prije bi se reklo - plastika. A ona, da kad ih je kupila, prije dvadeset godina, rekli su da su to cipele od prave teleće kože, a to što su se rastopile u tavi na pravom domaćem motornom ulju, dolje iz Matina kombija, ona nije kriva. Da vidimo ...mhmhm...nije ni ta plastika tako loša...malo še lijepi ža žubalo, ali šve u švemu... I požderali oba postola, a špigete spremili u frižider za juhu. Onda Zakonita, da joj je mušnina, pa joj nije jašno...ma vidi šta še lijepi, izvadit še

žubalo da može govorit, taaako... I da joj nije jafno kako fu fartizanen banditen žderali fipele i fizme, ono onda po fumama i gorama, pa im nije bilo nifta. I nagnula se, i počela nešto trabunjati o povraćanju otete imovine.

xxx

A ja izjurio malo na friški smog. Kad uff, kako me je promutilo. Pa di će nego usred grada. Ajmeeee, ovo mi je naškodilo postol. A ko mi je kriv kad sam i đon poždera! Astiii! A u cilom gradu ne mož nać javni zahod. Prije bi doša do neke javne ličnosti nego javnog zahoda, iako su zahodi korisniji.

xxx

Nnntiii... Uletio u nekakav dućan. Prodavačica, da izvolite. A treba mi...uff... treba mi... Ona, da ne moram se sramiti i tako stiskati noge i presavijati se, zna ona što mi treba: evo ovo smeđe odijelo baš vam krasno pristaje uz podočnjake. Ma, di vam je... A eno tamo, samo izvolite. A koji je za muške? Ona, da svejedno, hahahaaa. Je, li. Ma, vidi što smo liberalni!

xxx

I uletio unutra. A vrata, gospođo? Di su vrata? Ona, da što će mi vrata, eto zavjesa, samo je povučem, i što bi vam bilo da vas netko i vidi. A kad ne mogu dok me gledaju. I brzo potegao zavjesu, spustio gaće i - uff, koje olakšanjeeee!

xxx

A di je papir, gospođo? Ona, da lako ćemo za papir, ona će mi zamotati kad budem gotov. A ludoga dućana i još luđega zahoda u njemu, ovdje ti zamotaju kad završiš. Ali...nema vodokotlića...nema ni školjke! Kako ću sada pustit vodu? Aaa, bit će ti zato zamotaju, jer nemaju vodokotlić.

xxx

I izašao, a prodavačica, da je li mi dobro. A sad je, ali... A ona, da zamotat će mi. Ma, ne trebate mi zamotavat, nismo u slastičarni...zadržite slobodno.

xxx

Onda jedna gospođa ušla tamo di sam bio, arlauknula i da pa ovo se počelo srat na sve strane! A šta se bunite?! Kad vas oni s visoka fekaliziraju na vrh glave, onda mučite. A prodavačica, da o čemu se radi, i išla tamo iza zavjese. AJMEEEE! Izderala se na mene, da kako me nije sram. A ja na nju, da kako njih nije sram, prijavit ću ih inspekciji, nemaju papira, ni vodokotlića, ni školjke...mogli ste barem čučavac nabavit, a ne mušterijama zamotavat za doma...i ne piše se KABINA nego ZAHOD. I izjurio vanka. A ona stala vikat za mnom, da lupežuuu, vrati kaki odijelo. Koje odijelo? Koje kaki? Čiji kaki?...

(21)

Išli malo u Kaštela, u posjet rođaku Stipi, prva kuća do INAVINILA i ADRIACHEMA i pitaj Boga kako se sve to zove. To ti je - tumačim ja sinu Blesiju, dok smo se vozili autobusom - poznato alkarsko mjesto. A Blesi, da nikad čuja. Je, kako nije, a poznati su i po tome što nagrade za životno djelo daju unaprid, dok čovik još ništa nije ni učinija. Nek se nađe.

xxx

Onda smo malo ispovraćali imovinu u autobusu, jer je to dobri stari običaj na toj relaciji, pa smo stigli. Ušli smo u Stipinu kuću, a on nas je zamolio da pazimo di gazimo, jer da ćemo mu sve atome po stanu porazbijat. Blesi je upitao: Barba Stipe, zašto nemaš tako veliku kosu; zašto nemaš kosu uopće? I... i zašto nemaš tako velike obrve i trepavice; zašto uopće nemaš obrve i trepavice? Stipu spopao kašalj...da ha, kha, kha... nije to ništaaaah... to je malo od cementne prašine, a kosa i obrve i trepavice... ma to je od radijacije u dopuštenim granicama grada...kha... khaaaa... jer nema žičane ograde tamo di je radioaktivna šljaka, pa malo radijacija izlazi, ali gradonačelnik nema ništa s time, jer to ne spada u njegovu nadležnost, iako mu je pred nosom.

xxx

I, nakon obilno preskočena ručka, išli prošetati i da će nam Stipe pokazati di lovi drobčice za tripice na parangal, a koji doplivaju iz MESOPROMETA. Onda je Zakonita rekla: Blesi, malo si kontaminiran u kosi. Blesi je tresnuo radijaciju iz kose, ali mu je i kosa poispadala, pa smo se svi smijali ćelavom Blesiju... pa nam je svima poispadala kosa i obrve i trepavice i gornje i donje pauzuh-dlake i brada i brkovi... a mi smo se smijali, jer smo izgledali ka Čikago Bulsi. I vratili se doma, a Zakonita, da baš smo lijepo ozračili jajnike i ostale prostate u tom izrazito turističkom gradiću, orijentiranom na prirodno-fekalne resurse.

xxx

Onda se Blesi sjetio da ima za leptiru Zločin i kaznu, pa da mogu li mu ja to ukratko ispričati. A nema se tu šta puno pričat. To ti je bilo u Rusiji, a ka da se u nas dogodilo. Bija jedan student, šta li, zva se Raskoljnikov, tako nekako, pa sluša i gleda glupane oko sebe, a bija gladan kruha. I onda mu se jednoga dana skupilo, uzeja sikiru i iša u one stare u susidstvo, da će je opičiti u glavu sikiron i uzet rublje. A Blesi, da šta će mu mudante od stare žene. Ma ne to rublje, blesimetru jedan, nego ruske rublje, njihove njemačke marke. A blesi, da asti šta je teška leptira. Muči i slušaj. Ali kad je uša, s njom je bila još jedna stara, pa je opičio obje i uzeo ruske marke. I mislio je da će sve proteć u redu, jer su i onda u njih puštali lupeže, ka i sada u nas, nije bilo svjedoka; zapravo, bilo je, ali su mijenjali iskaze ka bičve. I računa on, sve je korumpirano, neće mene. Ali, dogodila se greška u korupciji pravosuđa, pa su ga uvatili i osudili. Eto, takva se greška u nas ne može dogodit. U nas korupcija radi ka sat. A pravosuđe radi ka anestezija. I nitko nije kriv, nitko ne daje ostavke, ne ide u zatvor, nego idu u Sabor ili Vladu. Eto ga, gotovo.

xxx

Ej, čekaj, čekaj, još nije gotovo! Znete li onaj vic o tri genijalca scenarista i četvrtom redatelju? Ne znate?! A ne znam ni ja, ali znam u čemu je vic. To se doista ne da opisat – a ne da se ni gledat. A događa se u neko novo doba...

(22)

Baš Blesi učio recitaciju: O, kako je lijepo biti Račan, i biti Budiša, biti vlast, a biti izbori... Kad Zakonita skočila, da ajmmmniii, boli me drob! A bit će ti one

sarme što si ih sinoć sanjala pale na želudac. A ona, da ne budi-ša šašav, bit će slijepo crijevo i... I koji želudac? Što je to želudac? Je li to ono što noću kruli, ajmeee!

Hitnu nisam zvao, ionako me ne bi čuli. Jer, sigurno ne znate, mi isključeni imamo novi sustav komunikacije, dovikujemo se s balkona i prozora. Recimo: "Mateee! O, Mateee!" A Mate izađe na balkon: "Halooo! Jesi to ti, Jozooo? Loša je vezaaa! Slabo te čujeem!". I sve tako. A nekidan je susida Cvita pokušavala dozvati brata čak u Australiju. Ponekad se pomiješaju glasovi i veze, ali ide nekako. A Zakonitoj sam rekao: "Idem po karijolu, doli u Jure zidara, pa ćemo lakše do bolnice".

I jauče i puše Zakonita, a ja je kuražim: Ajde, još ova uzbrdica, pa smo stigli u bolnicu. A ona, da kad bi ti...uffff...kad bi ti malo izašla iz karijole, pa upira umisto mene, možda bi bilo lakše. Je li, boooga ti, pa da me zaboli! A koga ovdje boli, mene ili tebe, a? Koga vodimo u bolnicu? Je li mi to hvala što sam nabavio karijolu! Ajde, upri još malo. I...i nemoj tako u cik-cak, oćeš da nas pandurija zaustavi, pa ćeš morat puvat u onu stvar, a i manta mi se. Ali Zakonita počela zavijati ka sirena, pa su se palila svjetla po stanovima i počeli nas gađati praznim konzervama i partijskim knjižicama, a netko vikao: Je li ovo počelo? Zna sam!

Ajmo, brže, điiiihaaa...galop! Oćeš da nas ubiju! Onda ubrzala. I kad smo stigli, Zakonita trznula dva puta stražnjim nogama i lipsala na pod u hodniku. Došla neka žena u mantilu. Kažite A, rekla je zelenoj Zakonitoj. Zakonita: Aaaa! Dobro, sad recite Be. Zakonita: Beee??? Doobrooo. A sad dajte euro-marke, pa idemo dalje, i...čekaj čas! Jozo! Jozooo! Di nosiš tu infuziju? Aaa, to, priko kapije. Čekaj, evo ti i ovi rendgen, pa iznesi i ostavi na starome mistu. Ajd, di smo stali? Aha, Be je bilo dobro. Marke, kažete, nemate. Onda ništa. A ja, da doktorice, stanje je ozbiljno. Ona, da nisan ti ja doktorica nego čistačica, a stanje u državi je krajnje neozbiljno. Ajd, sredit ću vam operaciju, to će moj rođak Stipe, stražar, kad nemate marke. Ma ima on malu medicinsku maturu. Stipeee! Amo dođi!

Hik, došao Stipe (pijano): Jel' ono bilo srce ili prostota? Aaaa, slipo crivo! Ma, to je sve tu. Dakle, slipo crivo treba progledat, a kad vas mi stručnjaci upozoravamo da manje gledate televiziju i čitate, onda ništa; a kad dođe do slipoće criva, onda dokture spasi. Ajd, sredit ćemo mi to, hik. Mare, dodaj nož, a pacijentici stavi ono od kisika na čunku, ma znaš, gledala si u serijama, hik. Ništa se ne bojte, sve će bit u redu, a još kad opičimo anesteziju, hik, ima da vas nema, hik. Pa stavimo očale na slipo crivo...

Onda Zakonitoj odjednom, tko zna zbog čega, postalo bolje; ustala sa stola, ukrcala mene u karijolu i – Điiiihaaaa!!! Vozimo domaaa! A, ljudi moji, koja Hipokratova kletva!

(23)

BAN-DO ŠARE-NA! BAN-DO ŠARE-NA! – to je rulja oduševljeno skandirala Uvažnome zatupniku, koji je ispred zgrade držao izvanredno predizborni govor: Gospodo bijednici i ostala ruljo, ako nam date vaše nepovjerenje, za samo dvi godine imat ćemo čak 400.000 obećanih zaposlenja, i još toliko nezaposlenih. Iskorijenit ćemo mito, jer će ga svatko morati dati nama, pošto je posjedovanje istoga kažnjivo, kao i njegovo raspačavanje.

xxx

Onda mu prišao Jure s pršutom i da Uvaženi, evo, kako smo se dogovorili, za zaposlit sina. A Uvaženi, da Jure, pusti me sad, vidiš da lažem rulji, daj pršut drugu Očajniku - to ka meni - on je moj pomoćnik za mito. Onda mi Jure dao pršut, a Uvaženi nastavio: Mi vas nećemo slati na ulicu, nego ravno doma s radnom knjižicom, jer nemate vi što raditi na ulici. A dobro znate da najprije ide stečaj, pa sanacija, pa privatizacija, pa rekapitulacija, pa kanalizacija.

xxx

Imovinu nećemo rasprodavati, jer više nećemo imati što, Liniću Pašaliću hvala. A onda ćemo... - ŠĆANF! – zateturio i da što ga je ovo pogodilo u glavu, umalo je izgubio domoljubnu svijest. A to vas je pokakio golub, za sreću. On, da ako mu je ovolika kakica, koliki je tek onda golub, ka telac, je li?! I opet – ŠĆANF! - doletilo mu još jedno na glavu, a on pao. Pa, ljudiii, ovo su počela velika govna padat! Bižmo doma! – arlaukao sam.

xxx

Onda opičilo i mene jedno u glavu. I došao u nešto ka raj, što li. Čekam svetoga Petra, kad ono sveti Račman. A što vi, šjor kancelar, radite tu? On, da čuva partijske ključeve i to. A ja, da sve mi se čini da ovo stanje u raju i nije baš rajsko i više mi slični na Božansku tragikomediju i... i onda sam došao k sebi; vidim, pršut je još tu, uzeo ga i odteturao doma.

xxx

Donio pršut. Ajd, Zakonita, navalimo i...i pogledaj tamo u susjedstvo! Stipe s balkona obavlja toaletu? Bit će mu opet zaštopa zahod. A mi mislili da je golub. A Zakonita, da odakle mi pršut. A dao mi ga Jure, tko zna zašto, ajd, daj nož. I načeo pršut, navalili, kad uletio Uvaženi zastupnik, brišući glavu krep maramicama, i da di je mito. A nemam pojma, kažu da je svugdje; ajde, uzmite pršuta, ostalo je još oko kosti. A on navalio i da evo ga je zabolio drob, više ni pršuti nisu što su bili, i di vam je ono zahod? A eno tamo.

xxx

Uto uletio zapuhani sin Blesi. Zakonita, da zar te opet gone organi reda. Blesi, da nije nego unutarjni organi nereda, jer je u dućanu natrpao svega i svačega u usta i požderao prije blagajne, pa ga promutilo. Mjestaaa!!! Proliiiv!!! Uletio u zahod. I začuo se urlik Bika Koji Sjedi Na Zahodu. Nismo ga stigli upozoriti da je Uvaženi zastupnik unutra. Izletio Uvaženi, i da što je ovo došlo, ne može čovjek nigdje maknit, a da ga netko ne pokaki. Ma, to vam je za sreću. A on, da je li to očete reć da moram bit sretan što je vaš Blesi uletio u zahod, spustio gaće, sjeo

na mene i pravio se da sam školjka. A je, vaša inkontinenciju, to je sreća, jer ćete sad moć tražit novo odijelo na račun proračuna, pa pretrpljeni sraaah i sve to. A on, da ništa ne razumi, i iša ća.

(24)

A dosadnog li komarca. Zuji li zuji. I tako sam ga potegao Titom i revolucijom II, da je Zakonita smjesta, bez suvišnih pitanja i komentara, odlučila izgubiti svijest. A tko joj je kriv da su Tito i revolucija II previše teško gradivo za njezinu glavu, na kojoj je bio komarac. Onda došla k sebi i grrrr, počela lajat, bacila pjenu na usta, pa navalila da će me ugrist za nogavicu od pidžame, a sva srića da mi je pidžama već iskidana, pa je nije iskidala, nego mi je umalo iskidala nogu. Ajde, mirna, mirna! Dobra budi! I jedva joj navukao brnjicu.

xxx

A, ljudi moji, koja gužva u veterinaru, jer u bolnice više ne idemo, nemamo participaciju, a ionako nas, di došli da došli tretiraju ka stoku, pa kad tomu pribrojimo da živimo pasjim životom... A di ćemo nego u veterinaru. Svi laju, grizu, cijuču... Došla i šjora Mande, koja nije nosila žmul bevande, nego je dovela muža Stipu, jer je primio mirovinu, pa je počeo gristi sve oko sebe. Pomilovao sam šjor Stipu po glavi, pa je zacvilio. Baš neka simpatična pasmina, mješanac između jada i bijede. Onda je počeo njušiti Zakonitu straga, pa podigao stražnju nogu i zapišao mi Caritas nogavicu. Ma vidi ga! Mrš tamo! Opalio sam ga nogom. Kain, kain, kevevev, kevesdepeleseses!

xxx

Onda nas je veterinarska sestra prozvala: Očajnik! Tko je ovdje Očajnik? Svi smo mi očajnici! Ma ne ti očajnici, nego prezime Očajnik. Mi smo! I uveo sam Zakonitu. Doktore, ja ubio komarca, a ona počela gristi i bacati slinu na usta, pa da nije slinavka i šape. On, da nema straha, sve je pod kontrolom Riječke banke, to jest partije...oće reć mafije...oće reć...ajme šta je zbunjen od posla i... Ma, ima ona i rodovnik, to jest, krštenicu i pravo na neimanje participacije. Ajd, pregledajte joj barem šape. On, da nisu šape nego šaaap, s dugim A. Ma, briga me koliko je A, samo je pregledajte.

xxx

On, da nije ništa, samo je redovito vodite u šetnju i ne dajte joj da gleda Sabor i Vladu. Uto Zakonita došla k sebi i da tiš mene veterinaru vodit, i opet bacila pjenu i da će me ugrist. Evo, vidite! A da nije bjesnoća? Čuo sam da je epidemija bjesnoće među narodnom stokom, bijesni na vlast i to. On, da dobro, evo joj cjepivo za svaki slučaj i... I Zakonita se otrgla s lanca, oslobodila se brnjice i ugrizla veterinaru za lijevi bubreg bijeli, a on: Kev, kev, aiii, aiiii, ajajaiiii!!!

xxx

I došao doma, a Blesi, da di mu je mater, da se nije što dogodilo. Ma nije joj ništa, nema čak ni slinavku, samo su je malo ostavili jer je poludila. On, da di mi je mateer? Ma, polako, ne žešći se, nismo beštije, ljudi smo; eno je u

karanteni, ali nije šap s dugim A, ne trebaš se bojati; a veterinar je u bolnici i čeka da mu prišiju bijeli bubreg... On, da ništa mu nije jasno i...i stoj tako, stari, komarac ti je na čelu – pafff – potegao komarca Bespućima 3, a onda mi pao mrak. Mraaak, ne vidiš lupeže pred nosom...zapravo vidiš, ali kao da ih nema. Mraaak totalni.

(25)

Probudio se tako - i vidim da me nema. Pipam po krevetu, tražim po sobi, u zahodu... Ali, nema me; nema plaće, nema socijalnoga, nema struje, telefona, ručka, večere... MENE NEMA!!! I budim Zakonitu, da ću je pitat zna li di sam nestao, di je nestala srednja, srednja niža i niža srednja niža klasa.

xxx

A ona skočila, da ne može disat, guši se, ooouuupfff, da bit će nam isključili kisik, nismo ga platili četiri mjeseca i...astiiiiikhaahhhh.... Ma, smiri se, to si sanjala, nisu još uveli kisikarinu, a ni porez na disanje, iako bi mogli i to uskoro, naplaćivat disarinu po kubnom metru udisanom. A bit će malo i od alergije na Linića Pašalića. I smirila se nekako, skuhalo nam talog taloga jučerašnjega taloga kave, pa ja otišao pomoći rođaku Jozi, koji gradi potleušicu od četiri kata, pa onda na to visoko podzemlje.

xxx

I stigao na Jozin bauštel, i taman počeli, kad doša Boško Buha Kovačević i ekipa minera; i da družo Jozo, vi ste divlji graditelj. A Jozo pocrvenija, podivlja, da tiš meni govorit da san divlji, nemoj da podivljan paš vidit, u papar ću te učinit. Ja da san divlji graditelj, ma nemoj, a svi oni šta su izgradili karijere na divlje, je li, a ministri koji su se bespravno uzdigli, a tajkuni, a zastupnici, pa više od pola njih su nelegalno izgrađeni, a ona druga polovica su divlji; i honorare dižu na divlje, sve dižu nelegalno. Tko će njih srušit, a? Onda je Božo Buha reka, da Jozo, smiri se, nisi ti baš tako divlji graditelj, podmiti malo na općini, pa malo na višen nivou, tamo do nas gori, pa ćeš bit pitomi graditelj, dobit ćeš dozvolu, pa čak i dopuštenje...

xxx

A tek onda Jozo podivlja, i da neće on nikoga mitit, nije on takvi, ka da je malo maraka ostavija na općini i raznim komisijama i visokim dužnosnicima. Onda je izvukao radnu knjižicu iz džepa i mašio se prema Boži, Božo se sagnuo, a knjižica mene u glavu. Onda ja izvuka svoju radnu knjižicu i da ću ga u glavu, ali sam ga falija i potega Matu zidara. Onda i Mate izvadija radnu knjižicu iz džepa i potega mene, ja se sagnija, pa knjižica odletila u susjedni prozor i razbila staklo.

xxx

Na prozoru se pojavila Cvita i da koji se to manijak mašija, pa uzela i ona svoju radnu knjižicu i bacila u pravcu Mate. Mate se izmaka, pa knjižica odletila u susjednu zgradu kroz prozor. Onda otamo Jure izletija i da sad ćete vidit, pa donija radne knjižice cile familije i počeja ih bacat po nama. Asti koje

knjižicovanje. Onda svi na svakoga počeli bacat radne knjižice. Cili grad se gađa radnim knjižicama. Pa se cila Lijepa Naša počela gađat radnim knjižicama. Čak se netko dosjetio da bi trebalo održat državno prvenstvo u gađanju radnim knjižicama... Onda nam se smrklo, pa ja iša doma.

I idem tako i mislim kako to da si divlji i nelegalan graditelj i smetaš kurbanističkom klanu i društvu za zaštitu kulturne pljačke, a kad platiš, onda više nisi divlji i ne smetaš klanu i programu. Ali što se to mene tiče, kad me ionako nema. Je, nema me, šta se čudite? I, jeste li sigurni da vas ima?

(26)

Došao Zastupnik i donio kosti za našega psa, koji ne postoji, ali on misli da postoji, i svaki put pita da di nam je pas, a mi kažemo da je išao malo u šetnju. Onda on, ne pas koji ne postoji, nego Uvaženi počeo mrmljati, da mi znamo da je on uvijek bio član vladajuće stranke, ma koja ona bila i...i evo se nešto zakuhalo, pa ako bude zatrebalo, a možda i neće...hmh...bismo li mogli posvjedočiti da je on oduvijek simpatizer Pašalića, odnosno Sanadera, to jest HSL-a i HSS-a, odnosno SDP-a, ovisno o tome kako će sve ovo svršiti, a ako ostane ovako, onda on i dalje ostaje reformirani komunist koji je bio postao reformirani hadezeovac, pa je sad reformirani lupež. Nisam ga baš najbolje razumio, jer sam bio zauzet oko glođanja kostiju i...i...

I Uvaženi odjednom, da koje su nam ovo puste slike po zidovima. Aaa, to! A ovo je spomen-soba. Ma, čija spomen-soba? A naša, privatna. Ma ne to, nego ne zna čija je, jer su na jednom zidu Pavelićeve slike, na drugom Titove, na trećem Tuđmanove...

Aaa, to! Vidite, ovo je zajednička spomen-soba. Kad smo ono prije mjesec-dva vidjeli u Vijestima da je netko provalio u spomen-sobu Tita i porazbacao slike, a novinar rekao da država izdvaja 2000 kuna mjesečno za održavanje te spomen-sobe, odmah smo i mi, evo, napravili zajedničku spomen-sobu i tražit ćemo za svu trojicu 6000 kuna mjesečno. Eto ti zaposlenja. Trebala bi svaka obitelj imat barem jednu manju spomen-sobu, to ka umjesto malog obrta. A on, da nije mu baš jasno. A nije ni nama, ali tako to ide... Evo, imamo i spomen-zahod, dođite vidit. Obisili smo Račana, Mesića, Tomčića, Ivića Pašalića, Sanadera, Kutlu, Đapića... I na njih ćemo tražit još tisuću kuna, ne moš više, imamo i mi svoje dostojanstvo. A što ćemo, sve je kriva HNB. On, da koja HNB. A Hrvatska Narodna Banda, ona nas je dovela do ovoga i...

I uto došla Zakonita iz susjede, sa nasijedanja Sabora. Ma, nije ona bila na Saboru, nego pred televizorom, i nasijedala. A išla je po malo Vegete, no vratila se praznih ruku i gledala nekako izgubljeno, ka da je otišla na djetinjstvo, i počela plakati da oce dudu, di je dudu i...i ja, da ostavi to, nije ti to dudu

varalica...ma vidi je, baci to, deformirat ćeš mliječno zubalo socijalno. Ostavi dudu Uvaženome! Ma, pu-štaj! Uvaženi joj jedva iščupao dudu, pa arlaukao, da asti šta je nateklo, i otišao pod hladnu vodu. Onda došao Blesi iz škole i da što je materi. A otišla je malo skroz na djetinjstvo i...i onda da će Pipi. Ma kakav Pipi, koja Cockta, još malo pa će nam i vodu isključit. Ona bi Pipi! Onda je počela raditi pipi nasred stana. Asti, pa ova je stvarno makla! Ajde, Blesi, brzo je odvedi doli ispred zgrade da napravi pipi, a onda je ostavi neka se malo igra s djecom.

No, ubrzo ju je doveo šjor Stipe, da mu nije dala mira, dobro je bilo dok mu je jahala na splitskome kolinu, ali kad mu je počela tražit dudu varalicu...a vidite da dudu više nije za upotrebu. Vidim, vidim, spremite to brzo nazad! A Blesi, da astiii, koja dudetina varaličetina. Onda Zakonitu spremili u krevetić, a Blesi joj čitao bajke iz dnevno-političkog života pred spavanje.

(27)

Kao što to kod nas uvijek biva, zbog nezdrave klime, iznenada zavrućilo, mnogima počelo goriti pod nogama, svi se nešto preznojavaju, a neki su počeli pred svima buncat, a neki drugi čak to i prenositi preko televizije; pa još i jugovina neka opičila, pa se onda ti gori što im gori doli, međusobno počeli napadat, i na kraju od silnog buncanja zaključili da državom ne vlada ni pozicija, ni opozicija, nego mafija koju bira narod ili tako nekako.

Onda i nama sirotinjskoj rulji naškodila nezdrava klima, ne moš disat, povraća se poštenu čoviku od svega toga, pa smo išli svi na plažu... Jure odma naložio gradele i počeo peć dvi srdele. Jesi li ih namazao zaštitnim faktorom? Oćeš da izgore, da dobiju rak kože, je li? A ne bi smija ni ložit, da ne ugroziš mafiju i nisko raslinje. A on, da jesam li ja malo puno skrenija. Ma nemoj, skrenija kažeš, a vidi, počele su skakat! Rekao sam ja da će izgorit, da će ih peć koža. On, da kako će skakat, kad ih je usmrđene skupio na peškariji u podne.

I – pljumf! – obe jadne srdele skočile mi u ruku, pa u usta. A ja, da ješam li ti rekao...da škašu... A on, da asti, pa poždera si mi obe srdele. Nisam cile, ostale su glave i... I Jure zamahnuo nogom i potegao me u oslabljene slabine. Onda Jurina vilica naletila na moju desnu zaušnicu – PAFFF!

STOOJ! Ispala mi je plomba iz šestorka! – jauknuo Jure, a ja opet zamahnuo, pa izletila i kompletna šestorka s granulomom...pa pokvarena petorka... PA, JEFA FI FAF FAFER, UFIT FU TE! Ajde smiri se, Jure, pronać ćemo i šestorku i petorku i plombu...sve se to može ponovo usadit.

Ma, ufadit fu ja febi ovi kamen u glafu! – zamahnuo prema meni, kad: LEZITEEE! MINAAA! – viknuo je Blesi. Svi poplegli i – BLOUFFFFFF! Onda

poskakali u more pokupiti ribu i prezervative. A Zakonita, koja je lovila prstace s jednog kamena, a koje je Mate lovio u dubini i nosio ih na taj kamen, urliknula: UPOMOOOĆ! MORSKI PAS! RALJE VII! Onda svi skočili na morskoga pit-bull-šitterijera i ubili baju (ma ne Jurjevića Baju nego baju) u njemu. Nismo ti mi švapski turisti, pa češ nas žderat; mi ćemo tebe popapat. Boooga ti, da je bilo sirotinju glođat, a! KEV, KEV! – izjavio je morski pas i okrenuo se na sve četiri.

xxx

I...na gradelama se pekao morski pas, riba od dinamita i posoljeni prezervativ; Jure jaukao dok je pokušavao usaditi petorku i šestorku i granulom i plombu nazad gore lijevo... Uto doplovila Zastupnikova uvažena jahta do nas. Zastupnikovica, da ajme, što mirišu gradele. Je, peče se, a što je vas dovelo na ovaj goli otok za povlaštenu sirotinju bez kostima? Ona, da upao im je pas u more, pa ako smo ga slučajno vidjeli i... Pojma nemamo o tome, ulovili smo morskoga psa, eno ga na gradelama. A kako se uvaženi pas zove? Fifi? Zakonitaaa, šta piše tome morskom psu na ogrlici? Ona, da ne vidi se ništa, izgorilo je, piše Pipi...Fifi ili tako nešto. Eto vidite, uvažena, ništa od vašeg Fifija, možda je otplivao malo u tri nepoznata prasca taterina. Ajd, bog!

(28)

Navali narodee! Kupaći i sunčaći kostimi po dvi kune! – vikao sam na pazaru. Doša Mate i da koji kostimi, koga ja pravim ludim, on tu ne vidi ništa. A kako ćeš vidit, kad su to nevidljivi kostimi za nudističke umirovljenike, posljednji vapaj mode – goli i bos! za ljeto 2002. Mate se počeo smiješiti na sve strane i...i da nije ovo neka skrivena kamera. Ma, nema kamere, evo probaj ove. On, da još uvijek ne vidi ništa. Pa, jesi li ti ćorav? Vidiš da se ne vide! Pa, reka san da su nevidljivi. Ajd, probaj ove, eno tamo iza kontejnera.

xxx

Mate se skinuo, navukao nevidljive kupaće i izašao iza kontejnera. Ma, vidi ga, ka po tebi krojeno, Mate! Evo, pitaj ovu slučajno prolazeću gospođu. Mate, da gospođo, očete mi reć kako mi stoji? A ona ispustila urlik Bika Koji Sjedi: Ljudiii, manijaaak! Gol i bos! Ma nisam gol, u kupaćim mudantinama sam, samo se to ne vidi. A ona, da vidi se, a bolje bi bilo da ti se ne vidi, a i ne stoji ti, ka ni mome Jozi.

xxx

Onda se okupila rulja, a Mate je sve živo pitao kako mu stoji. Daj, Mate, oćeš kupit ili nećeš? Plašiš mi mušterije. On, da je li se skuplja u vodi. A mora ti se skupit kad uđeš u more. Dobro, uzima i može li platit sada kunu, a drugu kad mu stigne penzija, dakle u dva obroka, ne topla. A može. Daj kunu.

xxx

Malo kasnije došla Matina žena i da što sam joj to uradio mužu, šeta po kući gol ka od majke i pita kako mu stoji, a njemu odavno više ne stoji, i spominje da je to kupio kod mene za kunu. Ma, nemam vam ja ništa s time, evo pitajte ljude, odjednom se skinija i počea šetat tu i plašit mi mušterije...nego, kad ste već tu,

oćete li kupit kostim jeftino? Ona, da koji kostim. A Evin, najnovija marka, evo ovaj za nudiste. Probajte, bez obveze kupnje, tu iza kontejnera. Ona, da ništa ne vidi, di je kostim. A nema se tu šta vidit, oli ste i vi ćoravi ka i muž vam, ako su nevidiljivi onda je normalno da ih ne vidite; ajd, samo ga vi probajte. Skinula se iza kontejnera, dodao joj nevidljivi kostim, a rulja se zagledala, i da asti, šjora Cvita, šta vam dobro stoji, posebno u donjem dijelu.

Uvečer, dok sam brojio inkas od dvije kune, došla Zakonita i da je policija pokupila Matu i ženu, goli su šetali rivom, pa ih je odvelo na promatranje, pošto ih je kompletna riva promatrala, a oni rekli da su samo išli isprobat nove kostime i nešto spominjali moje ime. A ludoga svita, ljudi moji! Svašta!

Uto baš bila počinjala emisija koju ne preporučuju za mlađe od 12 godina, pa smo Blesiju dali Pleyboy i poslali ga u sobu, iako on ima 16, ali za svaki slučaj, da ne bi štetilo razvoju njegove političke biografije. A onda počelo - Vijesti, Vlada, Račman, rasprodaja banaka, Ortynski lije suze veličine pendreka...pa puna Glavaš svega. Pa išla i Zakonita u sobu, da ove ne treba preporučiti nikome, a ne samo mlađima od 12...ma što ne preporučati, treba zabraniti javno izvođenje, a preporučiti privođenje. Onda i ja iša u sobu, i ostavio TV da gori. Pa netko izvana vidio plamen, pa došli vatrogasci i da tko je upalio TV. A sam se upalio, automatski... užgalo se, mislim, mora to izgorit ovako ili onako, neće još dugo.

(29)

Blesi je i ove godine upriličio jetrenu paštetu mladosti oko zgrade, a za njim je trćao Jure iz dućana, da uvatit ću ja tebe, mulac, neš ti meni svaki put krast paštetu. Onda Blesi dodao paštetu mladosti meni, ja nastavio trku; Jure za mnom, pa ja paštetu Zakonitoj, Jure za njom i da ente Kumrovec ob Dvorima, stan'te, vi zemaljsko groblje, krepat ću, ufff, ne mogu više - i isrušio se četiri puta na sto metara prsno. Zakonita mi svećano predala paštetu mladosti, ja je spremio u bičvu, za još crnije od crnijih dana dane – ako takvi postoje - i onda se uputili na uranak.

Bio je dakle 1. maj. I baš nekako pao na 1.svibnja. Centralna proslava održavala se pred velebnom zgradom Zavoda za evidentiranje nezaposlenih. Zakonita za 20 godina vjernosti Zavodu svećano dobila ćir na praznome želucu, a ministar Linić Pašalić joj uručio Orden kneza Granića s likom Miroslava Kutle i nalićjem Davorka Vidovića, poželio nam svima još puno puno godina uspješnog prijavljanja... i nestao u nepoznatom prascu.

Pjevali smo poznate hitove: "Nek nam živi živi glaaad" i "Druuuže Iiiivo, oj družo Iiivo, jel' ti to u mozak sve živo". A čule su se i parole: Živila Jambo pizza Barač!

Živjela presudna Ingrid Antičević! Živjela banda šarenaaa! Živili oni na čelu, koji su nam se popeli na vrh glaveee!

xxx

Uto došao i stric Kurtz, kojega je pustilo za praznik iz ludnice, a mi ga pitali kako mu je tamo. Ma, odlično, tamo vam je živa ludnica – rekao je i počeo držati govor: Drugovi i gospodarice, što će nam praznik rada, kad nitko ne radi; treba uvest Dan armije nezaposlenih, Račandan i slaviti uz mesopust na žaru i... I onda došla bijela marica pa ga pokupili i odveli. A mi, da di ćete sa stricom Kurtzom. A oni, da ga vode nazad. On, da ne brinite, tamo di ja idem je ludilo, brale, a vas ostavljam ovima, koji su pametni za poludit...

xxx

I onda smo vidjeli dim u šumi. Asti, pa ovo je netko potpalio situaciju. A Blesi se odjednom ukočio, stao njušiti i da njemu ovo vonja na dobro. Ma, kako na dobro? A, evo, povonjaj malo dim! Asti, Blesi, imaš pravo, ovo doista vonja. Ajmo vidit šta se događa!

xxx

Došli tamo, kad Zakonita zinula, počele joj teći bale niz usta – ukazala joj se pečena janjetina. Onda nam se svima ukazala pečena janjetina, a oko janjetine kako pozicija, tako i opozicija, svi u istome kolu, plešu kako im pjeva diplomatski zbor. Kako su pažljivi, nisu htjeli jesti naš fažol, da nam ne otimaju od usta, neka nama bude više, a sebi su žrtvovali janjce. Onda smo svi počeli moliti svemogućeg boga Račmana: Oče naš, koji uvijek pri vlasti jesi, udijeli i nama janjetinu i otpusti nam duge vjetrove naše od fažola, kako i mi spuštamo tebi sve svece s neba, i ne uvedi nas u banana republiku, nego izbavi nas od sebe, ajme... Kad uto došla teta Revolucija među njih i da dico moja, di ste vi meni. I dok si reka "korupcija", sva dica Revolucije se razbižala, ka da će ih ona pojist. A mi navalili na ostatke janjetine.

(30)

Dragi naš družo Račman, mi znamo da ste svi vi u Vladi poštteni, a pošten i lud ista je stvar, je li. A znamo i da niste sposobni ukrast; ma ne samo da niste sposobni ukrast, nego niste sposobni ništa; zapravo, vi ste toliko nesposobni, da čovik jednostavno treba bit sposoban da bi bija toliko nesposoban, a jedino ste sposobni zaposlit bivše žene, pa i supruge, a i poneku podobnu drugaricu - To sam pisao pismo zahvale drugu Račmanu i Vladi, na svemu što su nam uradili, dabili uradili...

xxx

Onda uletio sin Blesi i, da mnjam, ako dože Mate mešar, ne puštaj ga, mnjam, pobišnija je, ja ću še šakrit na balkon...ašti šta je ova šunka ukušna. A na balkonu je bila gužva, jer su upravo bile pristigle prve stranke, ma ne političke, nego mušterije, pošto smo otvorili mali obrt skakanja s balkona, za sve oduševljene Vladinim mjeram za poticaj malog i srednjeg poduzetništva

grobara, u svrhu tihog pokopa penzionera, otkad su ih reformirani komunisti odlučili reformirati u humus, a nezaposlenost smanjili za poludit.

xxx

I uto upa i Mate mesar, da di je Blesi, diga mi je po kila šunke za picu od Uvažene, bit će se sakrija u zahod... A šta će Uvaženoj šunka na pici, da nije i to za bolji ten, ka i krastavac... ono, staviš ga na lice i to? I...i šta će uopće pici ten i...? I Mate mesar provalija u zahod, a Zakonita: Šta je, Mate, ne mogu ni toaletu bez papira obaviti na miru. Kako to upadaš u WCO! On, da di je lupež... A koji lupež? Ima ih za bacanje u zatvore, od oporbenih do vladajućih, ali se odustalo iz korupcijskih razloga...nisu ni Povjerenstvo za lupeže osnovali, jer nemaju povjerenja u Ortynskoga, jer bi on, koliko je lud, doista moga predočiti dokaze. Jesu fekalije, ali nisu u našoj serilici...evo pogledaj – i pustila vodu.

xxx

Oasti smradaaa! – izletija na balkon i da aha tu si, uvatija Blesija za suhi vrat: Govori, di je šunka u crijevu? A šunka je u crijevu...mome... vratit ću ti sutra, kad se probavi i... Ma, govno ćeš ti meni vratiti! – i Mate zamahnuo, Blesi čučule, a Mate bućule, doli na Linićev banak, koji prodaje u pitarima i refužo domaću plodnu zemlju i sve šta je na njoj. A stranke na balkonu se bunile: Mulac, stani u red, uuuu... ne može se čovik ni baciti ako nema vezu...uuuu.

xxx

Onda Stari Jozo, da će skočiti, a ja: Stoooj! A platit? Oli ćemo račun slat Mirovinskom i Vidoviću, je li! Onda platija i skočija; pa skakali i drugi. Skočio i Blesi, pa opet doša, da može li još jedan put, asti gušti. A stranke se opet bunile, da ajde tamo u red, šta je ovo, mi smo platili za skočiti...

xxx

Ali, nakon skokova su se vraćali uložiti reklamaciju, da im vratim novce, jer su listom padali ka list, pa bi se dočekali na noge, i masovno ostajali živi. A nisam vam ja kriv da je vlast od vas napravila tukce, pa ste perolaka kategorija. Ajd, skočite opet, možda se i ubijete i...i opet doteturao Mate mesar s koljenicom u gipsu: Blesiii, moj siii...aaaphah! – i opet pao doli, slomija mulam i uganuo krmenadlu, a nije platio skočarinu. Pa došla Uvažena, da di je šunka, nema šta staviti na picu...

(31)

Mraaak – ma, čekaj, već sam u ovom dnevniku i prije spominjao mraaak. A što ću, kad je stalno mraaak, pa ne vidiš inflaciju budala i poltrona pred nosom. Ne vidiš sinove otaca lupeža, ne vidiš genijalne plagijatore po medijima; ne vidiš pljačku, ne vidiš budućnost pred nosoom.

xxx

Dakle, mraaak. A mini suknja. A obrijane noge. A puše, uff, još ću dobiti upalu taternice na ovoj klupi. A perika mi uska, a hulahopke široke, a štikle žuljaju... A sve. I taman tražio novčanik u torbici koju sam pošteno našao na jednoj usnuloj kolegici profesionalci na obližnjoj klupi, kad eto ti staroga Stipe. Da, di si mala,

baš je primio mirovinu, a rekli su mu da se može s njom...što su mu ono rekli da se može...zaboravija je, ali uputili su ga ovamo.

xxx

Ma, barba Stipe, nije vam ovo javna kuhinja nego javni park; vidite da su tu sve ugledni javni venerični djelatnici...moralne prostitutke i prostituti, političari, novinari... jer ovo je javni park i to tako ide, ako nisi u kolu, nemaš šanse da ti nešto uleti, je li... Nema vam ovdje fažola i manistre. On, da neće fažola, nego bi malo onoga...onoga...kako se ono zove...a zaboravo je i kako izgleda... A izgledate solidno loše za vaše godine i sad ajdete... Ma ne to, nego je zaboravio kako izgleda ona stvar za koju se ne može sjetiti kako se zove i...i može li malo popipat. A plati, pa guštaj! Participacija se ne konta. Platio. Ja mu dao račun, da ne bi financijska naletila, a on navalio i...i da ajme mala koliki su ti jajnici...ovoga nije bilo kod moje žene...ufff, znao sam da joj nešto fali, uff... A što ćete, zna se da poštena cura mora imat muda za doć ovamo u park, organom za kruhom. Ajmo, brže malo, stranke čekaju! On, da uhhhpuffff, je li ti ovo kila, a? A je, može se i tako reć. On, da ajmeee, srce mojeee...srceee... Ma nisam ja tvoje srce. Vidi ti njega, da me ne bi i ženija, a?! On, da enti srceee i...i uhvatio se za srce, pozelenio, ukočio se, ali jajnike ne pušta. Ma, pu...sss...tiii... Ufff, jedva.

xxx

I dok je malodobni M.M.(34) vikao po parku: Ajmo kiki-riki, kokice, heroin, ekstazi, sjemenke, kondomiiii! – ja sam odvukao šjor Stipu za noge do druge klupe i plegao ga, ispraznio mu džepove da ga ne bi netko opljačkao – svakakvi se tu motaju, je li – i vratio se na radno mjesto.

xxx

I namještam tako periku, kad iz grmlja iskočio Mate Fantom, rastvorio ogrtač i da mala, vidi ovo! A vidi ti ovo! – rekao sam i podigao suknju. On, da ljudiii, ajme koliki je u ove maleee...kain, kain...kev... I oprčao počasni krug oko parka. Onda je došao jedan pripadnik izumrlog srednjeg staleža, i da curo, daješ li na čekove s odgodom. Ajd, mrš, nemoj da te opičim, pa će ti doć Hitna bez odgode!

xxx

I vratio se doma, a Zakonita da jesam li se naradio. Još pitaš! Jaja su mi došla do poda. Evo ti suknja, perika i sve...i ovo je prvi i zadnji put da sam pravija onu stvar od sebe... A ona, da kad se mogu oni gore kurvat, zašto ja ne bi moga, samo što je, istina, njihova tarifa puno veća, ali što se tu može. Svršit će i ovi kurbin pir!

(32)

Događalo se to u doba kad su dinosauri socijalizma izumirali pod teretom privatizacije, pa nisu mogli disat; veelike pantagane su plivale površinom moralnih pustinja, grabežljivci i puzavci postajali su humoristi i satiričari i strašno pametni i širili svoje pipke sluzave i ljigave sve u šesnaest; zrak je

postajao sve teži a kriminal sve lakši... a jedina zemlja u kojoj su se donekle poštivala ljudska prava, bila je crna zemlja. Događalo se to, dakle, u doba današnje.

Zakonita je na balkonu sunčala prostotu i da joj nije jasno kakva je danas uloga onih koji su nedjeljom stajali pred crkvom i gledali tko ide na misu, pa tužakali partiji, pa onda u doba HDZ-a i Franjevaca, ti isti opet stajali pred crkvom, i gledali tko ne ide na misu, pa tužakali popu. E, Zakonita, sad oni više nisu Franjevci nego Račanovi svjedoci, a opet stoje pred crkvom i tužakaju i popu i partiji i... I onda Zakonita skočila...i da Uvaženi, ma je li vi to mene virite? Ćiribimbite s vašega balkona, a? A on, ma kakvi, samo je maloga izveja na sunce, da uvati boju i...

A je li vam to mali od sestre, da ga vidim. On, da nije, nema mu sestra maloga nego malu, sad već veliku, a on ima maloga, isto sad već velikoga i...i oostati, gospođo Zakonita, kolika vam je to prostota! A ona, da fala na komplimentu, eto, to je nama naša borba dala, mislim izbori i to...

I onda je Uvaženog opičilo sunce u glavu, iako je bilo oblačno, pa se malo puno nagnuo, da bolje vidi prostotu, pa se strovalio preko balkona, doli u kontejner, na prosjake i šinove, koji su tražili ostatke ostataka. Pao baš na Matu Arlovića i prijatelja mu Šeksa, koji su se stalno nešto svađali i čeprkali po kontejneru, jer nisu mogli živit od ono bijedne plaće.

Uto se Uvažena nagnula preko balkona i da di je Uvaženi, sad je bio tu. A ne znamo, bit će di odlepršao, nego što to u vas vonja? Ona, da to su jetrene probe. Kakve jetrene probe? A rekao joj doktor da napravi jetrene probe, pa kupila dva kila jetrice, pa sad peče, pa kad proba ić će u doktora i kazat mu kakvo je sve to.

Onda počela kiša. Pada li, pada. Pravi prolom oblaka. Kiša lopovluka, dvoličnosti, nemorala, sodome i gospodarske komore... Opći potop. I nama počela polako dolazit voda do guše. A stari Noa je na Marjanu ukrcavao životinje u arku. No, onda došle limuzine, iz njih izašli majmuni u pratnji gorila, pa gorile izbacle životinje i staroga Nou, pa crveni tepih, pa se majmuni počeli ukrcavat u Arku, pa se skupio narod, i unatoč tomu što mu je voda do guše, nekako im mahali na odlasku, jer ovi su žurili u pravcu Južne Amerike, ili možda Djevičanskih Otoka. Svirala je čak i glazba za ispraćaj. Onda više nitko nije mahao, jer je rulja bila potopljena skroz, a arka je išla daleko, daleko...

I eto, gotovo, nema više, jer ako se budete smijali na vrućinu, moglo bi vam naškodit. Ajd, Bog i Hrvati sirotinja!

(N I K A D K R A J A)

